

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

17-2680

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
गुह्यनीतिशास्त्र	हिनानाथ पाठक	पुराण	पूर्ण	-	5 12	18	देवनागरी	कागज	11	49		

पद्मपुराणान्तर्गतं तुलसी महोदधेः

॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीतुलसेनमः प्रणम्यनखनिर्भिन्नमहामोहासुरारये नमस्तुमेसुरां नृसिं
 ह्यायसप्रकाशचिदात्मने १ अज्ञानतिमिरांधस्यज्ञानांजनशलाकया चक्षुः। श्रीलितयेनतस्मै श्रीगुरवेनमः
 २ सूतउवाच पुराकदाचिद्वारिषणिपत्यदहस्पतिं व्यजिज्ञपन्महाभागः सर्वज्ञं वसिनांवरं ३ भगवन्प्राणि
 नः सर्वत्रैलोत्प्रेषणधिपेममदुर्वृत्तादुःखसंपन्नाः सदाचारविवर्जिताः ४ संसारसागरेमग्नाः संकीर्णवरजातयः
 जातिभ्रष्टाः प्रवर्तन्तेहीनाचाराश्चहिंसकाः ५ मोक्षमार्गसिक्तीभूताधर्माध्वाचविनासिताः संपदश्चविनश्यन्ति
 क्षणमात्रेणतेयुरो ६ पुरुषाश्चाभविष्यन्तिकेनोपायेनसुव्रत ब्रूहितत्वंविदंभेष्टसर्वसंपत्समृद्धिदं ७ बृह
 स्पतिरुवाच साधुदृष्टंमहाभागत्रैलोक्यैश्चर्यवर्द्धनं माहात्म्यंतुलसीदिव्यागुणाः सर्वत्वयोदिताः
 सिध्यन्तिनात्रसंदेहसालक्ष्मीः सर्वसिद्धिदा येनैववर्द्धितादेवीसलक्ष्मीभाजनंभवेत् ८ यत्रतिष्ठतिसादेवी
 तत्रैवायातिसंपदः तस्याः प्रभावंदेवशक्यकोटिशतेपरे ९ वक्तुन्नालमनोवक्षेसंक्षेपात्पाकशासन हि
 रण्यकशिपोःपुत्रप्रल्हादोभूत्सूतायसः १० नरकायजगादेवंतुलसीकाष्ठवैभवं प्रल्हादउचुः वक्ष्येतुल
 स्यामाहात्म्यंष्टणुतपूजयापुमान् ११ भूक्तैववांछिताभोगान्भ्रंतेमोक्षमवाप्नुयात् १२ आसेहितुलसीका

१ २
 १० मुष्टिमात्रं धरात्मज सान्निध्यं कुरुते तत्र देवानां रायणादयः १४ तुलसीकाष्ठमाहात्म्यं भवणात्पठनादपि इत्यनया परिधिचमया
 वक्तुं न शक्यते १५ तदिदं तुलसीकाष्ठमाहात्म्यं वक्ष्यते धुना शृणु पुत्रपवित्रं यष्टुत्वायेभ्यो विमोक्षसे १६ पत्रं पुष्पं फलं तोयं मूलं श
 खार्चनं दिषु तुलसीपालनं सत्यं पावनं परमार्थदं १७ शरीरं दत्त्वा ते ये सां तुलसीकाष्ठवन्दिना ध्यातुं तुलसीकाष्ठं सर्वे गेपु
 मृतो भवेत् १८ नरो यः कुरुते पापं तस्मात्पापात्समुच्यते तीर्थं यदि न संप्राप्तं स्मरणं कीर्तनं भवेत् १९ पलायंते हि पापानि सि
 हत्रस्ता इव दिपाः तुलसीकाष्ठदग्धस्य नरस्य न पुनर्जनिः २० तुलसीकाष्ठदग्धं ति प्राप्नोति परमं पुण्यं यदेकं तुलसीकाष्ठं मध्ये
 काष्ठं शतैः कृतं २१ दाहकाले भवेत् मुक्तिः पापकेटि शतैरपि गंगातोये न मिश्राणि यांति तोयानि पुण्यतां २२ तुलसीकाष्ठमिमी
 त यास्यस्य ज्वलते तनुः दह्यते तस्य पापानि पश्यतां त्रिदिवोकसां २३ ज्वलते यत्र दैत्येन्द्र तुलसीकाष्ठपावकः होमं कुर्वती
 येन स्मिन् तुलसीकाष्ठपावके २४ हूतेन तेन होमेन ह्यग्निहोमफलं भवेत् यो ददाति हरेर्हर्षं तुलसीकाष्ठपावके २५
 शतं कुरु समं पुण्यं गोसहस्रफलं भवेत् नैवेद्यं पच्यते यस्तु तुलसीकाष्ठवन्दिना २६ मेरुतुल्यं भवेत् दत्तं तद्वत् नृकेश
 वस्य वै तुलसीपावके नैव दीपं च कुरुते हरेः २७ दीपदानायुतस्यैव पुण्यं भवति नित्यशः यः प्रयच्छति हृत्का
 रं तुलसीकाष्ठचंदनं २८ गोदानशतजं पुण्यं भवेत् तस्य न संशयः तुलसीमण्डिलिस्तांगः कुरुते विष्णुपूजनं २९
 पूजाफलं दिने सोऽथ लभते वार्षिकं हरेः विलेपनार्थं ललस्य तुलसीकाष्ठखंडिकां ३० मर्दनेति हृत्तेयावत्ता
 वत्तस्य फलं शृणु तिलत्रस्थायुतं दत्वा यस्तु वेदवेदिने तत्फलं जायते पुंसां प्रसादाच्च कृपाणिनः ३१
 यो ददाति पितृणां च तुलसीकाष्ठचंदनं पितृणां च भवेत् नृभिः प्राद्वेचाश्च शताधिकं ३२ तुलसीगंधमाघ्राय पितरस्तुष्टमानसाः

प्रयातिगरुडारूपास्तस्यदंचक्रपाणिनः ३३ तुलसीकाष्ठवह्नौतुपार्वणं क्रीयते यदि सहस्रवार्षिकी प्रीतिपितृणामाव
 देसरां ३४ तुलसीकाष्ठगंधैस्तुलेपयित्वा निमंत्रितान् ॥ भोजयेत्तुलसीपत्रपवित्रैः परमान्नकैः ३५ तृप्यंतिपि
 तरस्तस्य कल्पकोटिशतधिकं भक्त्या तुलसीगंधैः शालिग्रामशिला चर्चनं ३६ पवित्रतीर्थसंमिश्रं प्रतिमासं च ये दुधः
 दिने दिने भवेत्तस्य फलमक्षय्यमश्नुते ३७ पात्राभावस्थिते मूर्त्तविवेकापरदारके पंचपातकसंयुक्ते सदाचारविवर्जि
 ते ३८ श्वपचेष्टद्रष्टृत्वे वा कितवेपि भुनेद्विजे हतघ्नेनास्तिके वापि भूरीसंगमलोत्तुपे ३९ भोजयेत्तुलसीमिश्रैर्नै
 वेद्यानैः सुतीर्थकैः नारायणमवाप्नोति परमद्वैतमव्ययं ४० रामं हृत्स्वरूपं ग्रीवं वासनं वा विशेषतः विधाय तुल
 सीकाष्ठैः प्रतिमां रूपकल्पितां ४१ सीतां भूमिमाहात्म्यं तुलसीभुवने भवतीं दुर्गाद्यादेवतांश्चापि तुलसीकाष्ठ
 निर्मिताः ४२ अर्चिते तु फलं वक्तुं न जानीते परः पुमान् यत्तु तुलसीगंधं शालग्रामार्चितं भुजं ४३ जप्ते जपमनं
 तस्याहो मे स्तुरगमेधसः यत्तु तुलसीगंधे श्रीपतेर्वि नियोजिते ४४ जपपूजादिकं सर्वमनंतफलदं भवेत् लक्षा
 द्वाव लये काष्ठे तुलस्यागणनाज्जपः ४५ अनंतफलमाप्नोति कंठमालां च धारयेत् यत्तु स्रजे च कंठे च कर्णे च
 रसि वा धृतं ४६ दिने दिने भवेत्तस्य सहस्रफलमश्नुते यद्दं पठते नित्यं तुलसीकाष्ठसंभवं ४७ मनरः प्रज्यतु
 देवैः संपदायास्पदं भवेत् अमेने विषुवच्चैव ग्रहणे पंचपर्वसु ४८ दुःस्वप्ने भ्रातृकाले च काराग्रहनिपीडिते अं
 तकाले जपे देतदवश्यं माने वोत्तमः ४९ सयाति परमं धाम पुनरावृत्तिदुर्लभं ५० इति श्रीपद्मपुराणे तुलसीमा
 हात्म्ये प्रथमोऽध्यायः १ ७ प्रह्लाद उवाच भूयस्तुलस्याः पूजां च मासमाहात्म्यमेव वक्षसं शेषतः सर्वभूतैर्देवैर्भवेत्

स

आषाढमासे शुक्लायामिकादश्यां व्रती नरः सहैदलसंयुक्तं तुलसीदामप्रजनात् २ विल्वपत्रार्चनाद्यपि केशवस्य प्रसादतः दारिद्र्य
नाशनं धर्म्ययशोविधामवाप्नुयात् ३ द्वादश्यां कार्तिकेयसिंहसहस्रे तुलसीदलेः विल्वपत्रसहस्रे केशवः प्रजाविमुक्तिदा ४ शु
भेवार्येति यो दत्त्वा सहस्रं तुलसीदलं भाद्रपदचतुर्दश्यां मर्चयेत् पुरुषोत्तमं ५ अनन्ताय नमस्तेति विल्वैर्द्वौ सहस्रकैः अणिमा
दिगुणत्राय नक्षत्रस्थानमाप्नुयात् ६ जयंती रामनवमी विजया दशमी तथा षोडश्यां सितुषेः शस्त्रेण श्रेष्ठशुक्ला तु पंचमी ७
इषशुक्लां वनवमी कातरं किन्निकायुता मार्गशीर्षे च साकाले संक्रांत्यां मकरे रक्षे ८ एते काला महापुण्या तथा मन्वाद्योपि
च पूजयेदेषु गोविंदं विल्वैश्च तुलसीदलेः ९ रातपत्रैश्च द्वौ भिः कृती नित्यमनंदितः तुलसीपत्रसंयुतं मंजरीभिः सह स
कैः १० एतत्पुष्पफलं वक्तुं ब्रह्मकल्पेनैव पार्यते किंच विच्छेदः पदं प्राप्य पुनर्जन्मनीव धत्ते ११ एकादस्य महारात्रं निराहारे भवेत् स
दा विष्णुमाराध्यतां तीर्थं पिबेच्च तुलसीयुतं १२ विच्छेदः प्रसादतुलसीतीर्थं वापि दिजेत माः उपवासदिने प्राप्ते प्राप्तीयादविचा
र्यत् १३ उपवासदिने यस्मृतीर्थं वा तुलसीदलं न प्राप्तीयादि मृदात्मारौ रवं न रक्तं व्रजेत् १४ तुलसीतीर्थं दिता द्वा विना
एकादशी नरैः हन्यते सानफलदाता नरक्षसिकेशवः १५ तुलसीसेवनादेव देहाद्भुलपाणिनः श्रवाणीगिरिजादुर्गारक्ष
सा हन्यते क्षमा १६ तथा हि संध्यां देवी साध्वी ऋषिपुरस्ता सेवनानुलसी देव्या रक्मीणी रक्षवत्सुभा १७ प्राप्य संजीवि
नि विद्यां तुलसीसेवया कविः सेवया तुलसी देव्या गिष्पति त्वं च गीष्पतिः १८ ततारमावृतिः सिंधुं शेषोद्भूत रणीधरः तुल
सीसेवया रामो रावणं हतवान् सुरा १९ तुलसीपूजनादेव हेरं वै विजितेन्द्रियः गजानुरनिहत्या जौ विघ्नेश त्वमवाप्नुयात् २०

तुलसीसेवयाचे वषण्मुखो विजितेन्द्रियः तारकं समरे हत्वा देवसेनाधिपो भवतु २३ तुलसीसेवनादेवीवीरभद्रा महाबलः
जघान वासुराद्योरादक्षं चाहर हर्षधरे २२ अतश्च तुलसीप्रया विप्रो हरेर्दिने उपगीतं पुराणेन हरिणा देवसंनिधौ २३
पुरत्रयाणां दहने ससामर्थ्येन वा भुयात् शिवस्तु प्रजया पश्चात्स दहाहुरत्रयं २४ तुलसीप्रजया त्रयमुशोना गाधिपः स्वयं
निक्षिप्य भुवनं भूम्या सह मामथ धारयत २५ तुलसीसेवनादेवपक्षिराजो महाबलः विष्णुवाहनतां प्राप्नो जहारा मृतमुनमं २६
आराध्य नंदीदेवे शंभो राराधने क्षमः बलवन्तश्च दिङ्मातुलसीसेवया भवतु २७ तथैव भस्मधरपौपरियासेः सु
रायुषः तुलसीसेवया देवि सा वित्री भुवमंगला २८ पतिव्रत्यमवाप्या सोमर्तं संजिवने क्षमां तुलसीसेवनादे
वी वाग्देवी कामदीयनी २९ सर्वविधानिधिर्ज्ञाना ब्रह्मपत्नि च मापसा दुर्गा देवी माहाभागा तुलसीपरिचर्यया ३०
महिषं रक्तबीजं च भुञ्जं च पितृधावधीतु मृकुंडस्तुलसीतत्पामां कंठे यमवाप्तवान् ३१ सर्वेषामपि जतूनां
ऋषीणां योगिनामपि पतिव्रतानां नारीणां सा पूजा कर्मसिद्धये ३२ रत्नाचापरलांमध्ये तुलसीसेवया पुरा दे
वैर्दत्तं वरं लब्ध्वा देवैर्द्रियतामगात् ३३ अतश्च तुलसीप्रजाविशेषेण हरेर्दिने संक्रमेषु च तुर्दश्यां द्वादश्यां पात
पर्वसु ३४ ३५ तुलसीनहरेस्संध्यां नृग्वंगारापराण्णके तुलसीये निरुतंतं तितेहंतं तितिशिरोहरैः ३६ प्रभाते
तुलसीतीर्थं प्राप्नोत्यश्वस्त्रियः पुमान् पत्रमेकं व्रतं हल्या सममाकुर्मनीषिणः ३७ पात्वा शः स्वर्णपुष्पं च तुल
सीविल्यमेव च अर्चयंतिसदा देवान् प्रक्षादयेव पुनः पुनः ३८ सहस्रार्च्यगोविंदं बिल्वपत्रेण मानवः स याति
विष्णुसायुज्यं नात्र कार्या विचारणा ३९ पुष्पमासे विशेषेण शुक्लपक्षे जगदिने यः पूजयेत् सोऽश्नोति तुलसीमुपचारैः

ॐ विष्णुसंपूजनाथं वै सर्वोक्तानामनामुयात् ३६ अकाले तु लक्ष्मीपत्रं छेदयं त्यजियः पुमान्

तस्य सावांछितफलं प्रयच्छति न संशयः द्वादशमाघमासे तु शुक्रायां पूजयेत्सुधोः २१ अश्वमेधफलं तस्य ददाति तुलसी
 मुक्ता अर्घ्ये दिते रवौ माघे स्नायात् तुलसीमस्तथा २२ कुलत्रयसमुद्धत्य विष्णुलोकं महीयते राकायां प्राणुणे मसि हरे वाहा
 दशीदिने २३ रात्रौ दीपप्रदानात् परमाननसमर्पणात् जन्ममृत्युजराहीनो मोक्षमार्गं विविंदति २४ चैत्रे विष्णुवक्त्रे च राका
 यामपि यत्नतः पायसान्नप्रदानेन परमासिद्धिवाप्नुयात् २५ शुक्ला तृतीयावेशसे साक्षयात्परिकीर्तिता तस्यां च पो
 र्णिमास्यां च दध्यन्नस्यन्ति षेवनात् २६ पावनलोकमासाद्य तत्रैव परिपूजयेत् ज्येष्ठमासी च देवेशी दशम्याम्पि दिदिने
 त्रयं २७ तोषयित्वा यवान्नेन विष्णुवक्त्रं भक्तमियात् आसाध्य द्वादशीं शुक्रमाषाढीं दानवेश्वर २८ आकार्तिकं प्रकुर्व
 णः क्षीरपूजादिकायकं एकैकस्यां फलेनैव पुत्रपौत्रादिसंपदः २९ धनधान्यसमृद्धिं च राजवंशं बहुसंमृद्धिं एता
 नवाय सुचिरं मोक्षं प्राप्नोत्यनुत्तमं ३० शयने परितुल्ये च समुत्पाने च चक्रीणः विघ्नोपात्तजनादेवी सालोम्पादि
 फलप्रदा ३१ जयं सामर्द्धरात्रे तु तुलस्याः पूजयानघा वंध्याचलभते पुत्रं केशवस्य प्रसादतः ३२ तथा भाद्र
 पदे मासि गजछाया समादये तुलसीदलमिष्टेण नैवेद्येनैव च क्रिएः ३३ भोजयेच्च पितृभक्त्या विधिना पार्वणे
 ननु सहस्रवार्षिकिन्तु सिंपितरो यांति नान्यथा ३४ तन्मासं शर्णिमायां वा भूते वा हरिवासरे निवेद्य देव्यामाषा
 नं यमलोकं न पश्यति ३५ महानवम्यां संशुभं तुलसीघटं पायसेः पुरंध्रीर्भोजयेद्दसौ वंध्यापुत्रमवाप्नुयात् ३६
 दीपमारोपयेत्सायं कार्तिके प्रतिवासरं निवेद्य पायसान्नं च सिद्धिमीष्टां वाप्नुयात् ३७ कार्तिक्यां पूर्ण
 मास्यां च माहादीपं समाचरेत् स्नानं विभं रत्नं प्राप्य विष्णुसेवाधिको भवेत् ३८ विष्णोरुत्थानदिवसे जा

गरित्वा निशां व्रती घनमुद्रमुत्तरीमिश्रानैः प्रतियामके ५९ यथाक्रमं प्रजयित्वा कुलकोटिसमन्वितः चरि
 तासर्वलोकेषु विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ६० चापस्तेषु मिनीनामप्रत्यक्षप्रयत्नानरः निवेद्य देवैर्मुक्तानां सर्वलो
 काधिपानवेत् ६१ तथामकरसंक्रान्तौ तन्मासौ पौर्णिमादिने अमायांसमाराध्य प्राप्ते च हरिवासरं ६२ उ
 पोष्य जागरं ह्युत्तमाहो नैवेद्यदानकः ६३ विष्णुसायुज्यमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ६४ उक्तैर्मुमासेष्वनेकमास
 प्रजाकरश्च यः सर्वभोगाभ्युक्तिहेतुं प्रोक्तमेव प्रपद्यते ६५ एवं द्वादशमासाधैः पूजां नारीनरोपि वा करोति
 तत्फलं वत्सु विष्णुनपि न शक्यते ६६ इति श्रीपद्मपुराणे तुलसीमाहास्ये द्वितीयोऽध्यायः २ ७ प्रह्लाद उवाच
 अयत्तां वत्सभ्योऽपि पूजामाहास्यमुत्तमं रंगावल्लिपुराण्यस्य दीपान्त्वादिनेदिने १ प्रदक्षिणं शतं लक्षान् मन्त्रान्
 दिने तथा धूपैश्चैव नैवेद्यैः स्तोत्रैश्च विशेषतः २ पूजयेत्पुत्रकामानां वत्सरातु नैयं लभेत् क्षीरेण च क्लृप्तेनैव नारिकेलरसेपि
 वा ३ वर्जयेत्सर्वं देवीविनिघ्नं च पायसं अनया हजया देवीतोषिता सर्वसिद्धिदा ४ दद्यात्पुत्रवन्ध्यायाः साम्राज्याधिपतिं
 सुतं भोजयेत्तुलसीप्रीतिं परमानेन वर्णितं ५ वत्सरं भार्गवैवारेण पुत्रमवाप्नुयात् पुत्रते कथयिष्यामि कथां परोपनाशिनीं ६
 पुराह शरथ श्रीमान्नयोऽध्याधिपतिः प्रभुः सर्वलक्षणसंपन्नः समरेषु निवर्तकः ७ सूर्यवंशसमुद्भूतः भुवः बुद्धिर्जितोऽद्वयः
 षष्ठिवर्षसहस्राक्षशतवत्सुधानलं ८ अद्वैताकेशवे भक्तिरभ्यस्तस्य महीपतेः केशवाराधनं हीतानान्यदेहकदाचन ९
 एवं स्थितस्य भक्तिनष्टारानि गणस्य च अभावात्समजः स्यात्तः चिंता जाता महत्तरा १० एकदा स तु कौशल्यां प्रधानमहिषिं नृपः ११

अंतःपुरे समाद्रुय चिंतयामास दुःखितः ११ पष्ठिवर्षे सहस्राणि गतानि मम शोभने अरातिमूर्धनि पदं न्यस्तं देवि म
 या बलात् १२ संपदो निखिलाः प्राप्ताः संमता सेवकामम निर्विघ्नविषयाः सर्वराज्यं निहतकंठकं १३ अपवादं मया
 किंचिद्देवी लोके न विद्यते तथापि पुत्रहीनस्य मम सम्यक् शोभने १४ चक्षुष्या नपि सोऽयस्या घटि पुत्रं न लोके य
 व बधिरः सेपियः पाति न पुत्रस्य वरं मृतं १५ बहुसधनं पुत्रोऽपि पुत्रहीनोऽस्य साधनः पुत्रहीनस्य मे सुभूः संपदो न हि
 शोभनाः १६ अंधकारमयान् लोकान् श्रमिस्तुतवर्जितः किं करोमि कगद्यो मि कुतानि प्लुतिरेष्यति १७ इति चिं
 ता समाविष्टं राजानं ग्राहमासीत् कौसल्यो वाच अलं चिंतयिरेता गिरंतः शेषणहेतुभिः १८ देहे तु चिंता देहस्य
 आत्मनां वसुधाधिप चिंतयि विष्टमनसां जन्तूनां वै सुखं कुतः १९ आराधयामो गोविंदं वाञ्छितार्थस्य सिद्धये न
 स्य प्रजाफलं तस्यै राजन पुत्रमित्राणि बांधवः २० आराधितो जगद्वाता निर्वोणमपि यच्छति किमु पुत्रादिसंपत्ति
 मिह लोके सुखप्रदां २१ इति तस्य वचः श्रुत्वा श्रीमान् राजा माहातरथः निरंतरं तथा सार्द्धं हरिं वत्सरमर्चयेत् २२
 एकदा नरपालस्य तस्या देव्याः सुदारयोः स्वप्ने प्रात्यक्षतां प्राप्ताः राखचक्रगदाधरः २३ पीतांबरधरधरः स्वर्गी
 कारकोस्तु भूषणः ततो राजश्रवदेव्यश्च स्मितपूर्वमुवाच सः २४ श्रीभगवानुवाच सुष्टोमि पूजया सम्यग्
 भाभ्यां नक्त्युक्त्या वरं ददामि मद्रं वां वृणीष्व जगतीपते २५ राजोवाच यदि प्रसन्नो भगवान् नरयो ग्यास्यहं
 यदि भवतः सद्दशं पुत्रं प्रयच्छ भगवन्मम २६ श्रीभगवानुवाच मत्समः सर्वभूतेषु न हि राजन्यसत्तम अ
 हमेवास्मज्जन्तैः प्राप्स्यामि जगतीपते २७ मेनेत्राश्च सनुकृतमृतां लोकपूजितां मम प्रियाय हि नवानवयत्तु लसीधुम् २८

पायसेक्षरसेनापिनारिकेलोदकेनच वर्धयस्वाङ्गपर्यन्तं नैवेद्यैश्च निरंतरं २९ पायसेर्मोदकेभ्यो वृद्धतदीपैः सह सुकेः ।
 पूजयस्य जगद्धात्रीं सदा रश्मिविशंपते ३० तुष्टाहं पूजयान्नस्यां भविष्यामिव वात्मजः इति दत्त्वा वरं ताभ्यां तत्रैवांतरधीयते ३१
 उत्थाय देवीराजपिस्वने दत्तं महाकुतं मंत्रिभ्यः कथिषिवा तु स्फुटार्थं लोकपावनं ३२ तुलसीपूजयामास सस्त्रीको यत
 मानसः अग्रे मंडपं दृष्ट्वा देवीं दत्त्वा विधानतः ३३ संस्थाप्य तत्र तुलसीं ह्रीं रादिभिरवर्द्धयेत् कोशल्या राजमहिषी तु
 लस्यार्चनतमरा ३४ रंगवत्यां विधानाद्ये ध्वजचामरद्वयैः विविधैः पुष्पचौरेभ्यस्तथा ब्राह्मणभोजनैः ३५ तुलसी
 सोत्रजाप्यैश्च तथा मंत्रजपैः परैः सह रात्नावत्सरांतं पूजयामास भक्तिः ३६ तयोः पूजाविशेषेण तुष्टा सा हरि
 वल्लभा अत्यक्षमगमन्ताभ्यां पीतांबरधरांबरा ३७ पद्याननाचवरदाभयदस्ताचतुर्भुजा शमाविशालनयनानी
 लकुचितमूर्धजां ३८ स्फुरत्कुण्डलकर्णाभ्यां चंचच्चद्रानिभाननां मंजुषीदाममंजीरामेखलादामशोभिता ३९ शु
 क्ववस्त्रोत्तरीयासां दिव्यगंधानुलेपनं उमादेव्या सरस्य त्यादक्षित्ये पार्श्वके स्थिता ४० अस्मिन्निरेकामिः से
 व्यमाना समंततः तान् लोकमातरं दृष्ट्वा तुष्टावबसुधाधिपः ४१ दशरथ उवाच जगद्धात्री नमस्तुभ्यं विष्णोस्त्वंप्रिय
 वल्लभा ये च ब्रह्मादयो देवाः शृष्टिं स्थित्यंतकारिणः ४२ त्वया ह पूजायुक्तानां दुर्लभिकं सुरेश्वरी यस्मै प्रसन्ना त्वं
 देवी सत्पुण्यो जगतीश्वरे ४३ त्वत्प्रसादेन पुत्रस्यै गुरुमायं लोकयाम्यहं अथ ह्यमृतं नयं वरदाभयसुवते ४४ ॥

श्रीतुलसीवाच वरदाहं प्रसन्नास्मि पूजया तव भूपते काष्ठैः शुष्कैर्ममोदारैः पुत्रिया मिष्टिमाहू ४८ पायसैर्विष्णुमु
 दिश्य भोजयेद्भक्तचारिणः तेन प्रीतिमाहाविष्णुः स्वयं पुत्रत्वेन भवति ४९ आगामि चेन्न मासां तस्मात् पुत्रो भवत्यति
 इति दत्तावरं देवी तत्रैवांतरधीयतां ५० सोपिराजामुदायुक्तः पायसैर्वत्सचारिणः भोजयित्वा विधानेन पूजयि
 त्वाच मातरं ४८ आह तैस्तुलसीकाष्ठैः पुत्रिका मिष्टिमाहू ४९ लेभे च चतुरः पुत्रान् साक्षान्नो राथणात्मकान् ५०
 रामं भरतमोजस्यीलक्ष्मणं लक्ष्मणान्वितं शत्रुघ्नमपिशत्रुघ्नं सुतान् राजा माहाबलः ५० तुल्यैः सह केलात् नमो
 गानंते विष्णुपदं ययौ साहसं तुलसीदेव्या नमस्त्या यत्पठेन्नरः ५१ विष्णुवायनकालेऽपि पुण्यकालेषु वा भुवि च
 आमाया मुपरागे च भ्रातृकाले विशेषतः ५२ जयं त्यां शिवरात्र्यां च द्वादश्यां हरिवासरे माहानवम्यां श्रीरा
 मनवम्यां मपि सर्वदा ५३ अन्येषु व्रतकालेषु शैवशक्त्यां व्रतेषु च तदनंतं फलं देव्या प्रसादादि रूपायते ५४
 सत्कृतं दत्तं पुत्राणां मधनानां धनप्रदं स्त्रीप्रदं दारकामानामुविधानां च विप्रदं ५५ सत्रियाणां जयप्रदं वि
 शां वाणिज्यवर्द्धनं द्विजानां च विशेषेण ज्ञानसिद्धिप्रदायकं ५६ भक्तिप्रदं च भ्रातृणां स्त्रीणां सोभाग्यवर्द्धनं
 एतत्सोत्रं पठेद्देव्या तुलसीयाः संनिधानतः ५७ आयुरारोग्यमैश्वर्यं लब्ध्वांते तस्य दं ब्रजेत् ५७॥ इति श्रीप
 द्मपुराणे तुलसीमाहात्म्ये तृतीयाध्यायः ३ ७ सत उवाच प्रातरस्थाय यो मर्त्ये सिद्धुर्मुदुरदारधीः
 तुलसी कीर्तयेद्भक्त्या तस्य पुण्यं विवर्द्धते १ पुराणीतं पुराणेषु पुंडरीकेन धीमता स्तोत्रं तुलसीयाः पापघ्नं तन्निबोध
 माहामते २ नमोस्तु तुलसीकल्याणी नमो विष्णुप्रिये शुभे नमो मोक्षप्रदे देवि नमः संपत्प्रदायके ३

तुलसीपातुमां नित्यं सर्वोपश्लेषेऽपि सर्वदा कीर्तितापि स्मृतावापि पापोपि याति मानवं ४ नमामितुलसीदेवी तुल
 सीविलसन्तुनं यां हृष्टापि नोप्यन्ये मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषात् ५ तुलस्यारक्षते सर्वजगदेतच्चराचरं यावै हर
 ति पापानि दृष्ट्वा वेपापि नानृणां ६ नमंतिसततं भक्त्या यस्यैव ध्यां जलं कलौ कलयन्ति मुखं सर्वे स्त्रियो वैश्यास्त
 थापरे ७ तुलस्यानंतरं किंचिद्देवतं जगतीतले यस्याः सान्निध्यमात्रेण पवित्रं सकलं भवेत् ८ तुलसीपल्ल
 वं विष्टोऽत्रिरस्या धाय वै कलौ सर्वाणि ते नम्रेयां सिद्धतान्येव न संशयः ९ तुलस्यां सकला देवा वसन्ति सततं
 यतः अतस्तामर्चयेत् लोके सर्वकंदेवान् समर्चति १० नमस्तुलसि सर्वज्ञे पुरुषोत्तमवल्लभे पाहि मां सर्वपापे
 भ्यः सर्वसंपत्प्रदयके ११ इति स्तोत्रं पुरागीतं पुंउरीकेन धीमता विष्णुमर्चयतां नित्यं शोभने तुलसीदलैः १२
 इमं मार्गस्तवं नित्यं पुराणं हरिवल्लभं यः पठेत् सततं भक्त्या समवेद्विष्णुवल्लभः १३ इदं पठन्तु वं नित्यं तुल
 सीदलमुद्धरन् अर्चयित्वा हरिं भक्त्या प्राप्नुयात् परमं पदं १४ तुलसी श्रीमाहात्म्यं लक्ष्मीर्विधाय शशिनी
 धर्म्या धर्ममना देवी देवदेव मनः प्रीया १५ लक्ष्मीः प्रिया सखी सुहृद्भूमि रचिता मला पोत शोतानि नामा
 नितुलस्याः कीर्तयेन्नरः १६ लभते सुतरां भक्तिमते विष्णुपदं व्रजतु तुलसीकाष्ठरचितां मातां यो धारयेद् यदि १७
 स नरः प्रेत्य लंते वैकुण्ठं पदमव्ययं तुलसीभूमा देवी पद्मिनी श्रीहरिप्रिया १८ तुलस्याश्चैव पद्माश्चैव सुभक्तां
 चैव मालिकां यो नित्यं धारयेद् देहलक्ष्मीं भूमिं च विंदति १९ तुलसीस्थानमाश्रित्य मणिमाता समुद्रतः
 जपन् वासरं मंत्रं सर्वपापैः प्रमुच्यते २० वारहचरमां भूमिं गौरीं दुर्गी सरस्वतीं गायत्रीं वाप्यधारां चो वंशात्तं च वैष्णवं २१

न
६

तथा सर्वाणि यज्याणि योजयेत्प्रयत्नश्रुतिः बहुसंयसरं प्राप्य फलमासेन विंदति २२ तुलसीमूलमाश्रित्य वा तोयत्र
प्रवर्त्तते तद्देशवासिनां मुक्तिः किमुत नृहवासिनां २३ तुलसीवायुसंस्पृष्टः पापकर्मपिमानवः विष्णुसायुज्यमा
प्नोति नात्र कार्या विचारणा २४ अथ ते कथयिष्यामि इति हासं पुरातनं कश्चिदासीदन्नुविषोऽङ्कोवनलुब्धकः २५
दिनेदिने मृगशतं हतवान् मृगजीवनः ब्रह्मस्वरूपं चक्रे बहुपातकतत्परः २६ पंथोऽयानां समावृत्य पथिका
नां तुलुंठयन् धनं जहार विप्राणां शौर्येण सवनैश्चरः २७ गावस्त्रियश्च पापेन हतास्तेन दुरात्मना पिशितान्यन्यम्
स्याणि सदा भक्षयते धमः २८ चाणालीविधवांगे हे गृहीणां चाप्यरीरमत इव स तु क्रीयाहीनो बन्धाशी बहुविक्त
यी २९ एवं घोरैरूपेण लुब्धकेन दुरात्मना अधिष्ठिते हि विषयेन ववर्ष पुरंदरः ३० द्वादशाब्दे तदा तेन भुक्ता
जाता जलाशयाः निरन्तेन तदा कालप्रजाः संक्षयमाययुः ३१ सकदाचिद्वनंगत्वा त्रसन्निपि इतस्ततः किंचित्स
त्वं नाससाद मृगजीवीवने चरः ३२ ह्युहामस्तु परिभ्रांतो गृहमागत्य निर्घृणः निरन्तं मांसं रहितं दृष्ट्वा स्वपितरं
तथा ३३ व्यापाद्य हंत्य तन्मांसं भक्षयामास निष्ठुरः अन्येषु मांसि रंपत्नी कन्यां पुत्रादिकां स्तथा ३४ मार्गमा
वृत्य पांथीको घ्रातयित्वा बुभुक्षितः निर्जनं तच्च विषममकरोद्बहुधा वनं निरंभसंपक्षिरहितं मसत्पापनिश्च
यः सकदाचित्परिभ्राम्य शून्यो सीत्समासास ३५ तेन व्यापदितस्त्वं गतासः समपद्यत यमदूतास्तदा
पाशैर्घातयंतो मुहुर्मुहुः ३६ आनेयुस्तं यमस्योतं चित्रगुप्तसमन्वितं निवेदयन् यमश्चापि चित्रगुप्तमपृच्छत् ३७
यम उवाच किमनेन कृतं कर्म चित्रगुप्त विचारय मुनितुल्यफलं सर्वभुक् भवाय दिव्यैतरे ३८ चित्रगुप्त उवाच

नाह

धर्मराजविजानीहिआजन्ममरणद्वयं लतवानल्पमपिच स्वप्नेपिसुल्लतंमनाक ४० पापमेवल्लतंकर्म
 कल्पकोटिशतैरपि ४१ नमुच्यतेसौमिरयादुष्कजन्मशतादपि ४१ तस्मादसौमाहाघोराचरकाननु
 तिष्ठतु मातनान्दारुणःसर्वानभुञ्जानःसततंप्रेतो ४२ ततःप्रेतादिविविधानानायायनीनगमिष्यति
 स्थावरदिषुसर्वेषुभुञ्जानःस्वल्लतंसदा ४३ यमोदूतास्माह्वयन्करंरूपंप्रदर्शयत् उवाचचमाहानेजाः
 शृणुतेदवचामम ४४ एवंपापंसमाचरन्नरकेषुममाज्ञया पालयेतुक्रमेणाशुकुंतीपाकादिषुदुते ४५
 ततश्चसकरादीनांयोनिंप्राप्यत्यसौचिरात् प्रह्लादावाच तच्छ्रुत्वायमदूतास्तयमशसनकारकाः ४६
 नरकेषुचतंसिप्यच्छिन्धिभीधीतिवादिनः श्लाघातेऽगवान्विह्वलस्वस्तोजगदीश्वरः ४७ स्वगणान्प्रेष्या
 मासमाहाकारणिकःप्रभुः तूताःशृणुतमद्वेवःपांडुरीकोनामलुब्धकः ४८ यमदूतैर्नियतेसौपात्यमा
 नोपिदारुणैः रौरवादिषुघोरैषुनरकेषुचनिष्ठुरान् ४९ मोचयिष्यातुनिःपापकानुयंतुममांतिकं तच्छ्रु
 त्वातेभगवतःशसनंचरयान्विताः ५० निमेषांतरमात्रेणजग्मुर्वैवस्वतंसहयं उचुस्तंप्रेतपतिर्विह्वला
 सनकारकाः ५१ इतोउचुः नोप्रेतपतयोपयंमेनमुंचतलुब्धकं निःपापंचैवनेष्यामोवैकुण्ठभुव
 नंप्रति ५२ यमदूताउचुः यमशसनकर्तारोवयन्नाव्यस्यकस्यचित् कस्मादेनंविमोक्षामोभवताद्वचना
 द्वयं ५३ विह्वदूताउचुः वैकुण्ठभवनोदेनंवयंनेतुंसमागताः बलादेनंचनेष्यामोयघेनंनविमोचथ ५४

प्रह्लाद उवाच ततश्च द्वास्तुते हतायुः द्यौर्वाग्निदुःसंध्यः नानायुधधरास्तांस्तु युद्धयसमुपाकृतम् ५५
 विष्णुदूतस्ततस्तांस्तु ता उपित्वा विमुच्यते पाशं छिन्वा च पौंड्रं च गृहीत्वा ययुरोजसा ५६ यमदूताश्चेतसर्वे यिमांति
 कमुपाययुः ५७ रुदंतोऽग्निमृद्धो नो दीनास्याजोऽश्रुसंयुताः सभास्थितं धर्मराजेन ह्यसर्वं न्यवेदयन् ५८
 धर्मराजोऽपि तच्छाक्रोधेन महता व्रतः चित्रगुप्तेन च पुनः सविचारं समाचरत् ५९ विचारयन् अपि तदा तत्क
 र्म सुचिरं कृतं तस्मै ह्यपि नापश्यत् धर्मराजोऽपि पापिनः ६० ईदृशा अपि पापिष्ठा वैकुण्ठं भुवनं प्रभोः
 नाप्येतत्किमर्थं हि माया कार्यप्रशसनं ६१ पापानामधिकारस्यानस्ति किंचित्प्रयोजनं इत्युक्त्वा सर्यत नयः
 चित्रगुप्तसमन्वितः ६२ जगाम विष्णुभवनं वैकुण्ठं चरणान्तिकं वेदितो द्वारपालेन प्राप्या सोऽकेनैव स्वयं च ६३
 दंडं च शासनीमुद्रां विस्मरयेन्निधाय च विजितपत्ररूपी केन प्रणिपत्य पुनः पुनः ६४ यम उवाच किम
 नेनाधिकारेण देवदेव जगद्गुरो यदि दृश्या अपि हरे माहापातककारिणः ६५ वैकुण्ठमागमिष्यामि केवलं भू
 मम प्रभो लक्ष्मीपते न व विभोऽधिकारः समर्पितः ६६ स्वतंत्रं स्वहृत्पासिंधो सततं भक्तवत्सलः कर्ता हर्ता
 पालयिष्यामि ब्रह्मादीनां परायणः ६७ माहाकारुणिको नूनं जगद्भ्यो जगत्पतिः निराशीर्निकलाहीनो ली
 लयोपात्तविग्रहः ६८ क्रीडेयंतव देवेश विभू कर्मन्मोस्तुते विज्ञापयामि न गवन् न वधे हिलपां कुह ६९
 पौंड्रकोलुब्धको यं वै जन्मादिमरणान्तिकं पापकंचुकप्रणयिः शुभकर्मविवर्जितः ७० ब्रह्महत्यादिपा
 पानिषितमातवधस्तथा स्त्रीबालगोपशूनांच वधसंख्या न विधेते ७१ परापरारचोर्यादिर्लुब्धको मार्गरोधकः

यावन्ति खलु पाणित्रोक्तानि कर्मलापते ॥ ७२ ॥ कृतान्येन न सर्वाणि सुसमीहेन चाहतः ईदृशेऽपि यद्विस्वामिना
 नीतस्तव पार्षदैः ७३ ॥ किं करान्तेभिर्हत्यादोपाशान्संछिद्य सर्वतः स्पर्शानर्हमिमं पापकथमस्पर्शमीश्वरः ७४
 श्रीभवावानुवाच ॥ धर्माजविजानीहियन्मां वदसि पुत्रकं तत्र ते कथयिष्यामि त्वया विज्ञापितस्वयं ७५
 पापिष्ठा इह नायांतिसत्यं सत्यं रवेः सुते यद्यप्येन न पापानि कृतानि बहु ~~कृतानि~~ न्यपि ७६ ॥ तथाप्यंते स्य संजा
 तं सर्वपापक्षया वहं तुलसीकाननोत्थेन वायुना सुखकारिणा ७७ ॥ तुलसीरजसा स्पर्शः पूर्वपुण्येन
 दुर्लभः तेन संस्पृष्टसर्वे गोदग्धपापो भवच्छिल ७८ ॥ तत्किं कैरेः कृष्यमाणस्तदाज्ञापादकेस्ततः मम
 इतरेहानीतः क्षीणपापो हलुब्धकः ७९ ॥ तुलसीवायुसंस्पृष्टं क्षीणपापं नरोत्तमं परिहार्यमेव हि त्वंच
 दूतानां विशेषतः ८० ॥ तुलसीस्मरणे युक्तस्तुलसीपुत्रमक्षणं तुलस्यारोपणकृतं तुलसीकाष्ठधारणं ८१
 परिहार्यमेव हि त्वंसर्वधादंडधारकं जन्मप्रभृतियः पापकरोति स तत्तं पुमान् ८२ ॥ इत्थं कृत्वा विसृज्य नंदं
 बालक्ष्मीपतिः प्रभुः यमेऽपि स्य पुराणं चापथा पूर्वमवर्तत ८३ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे प्रभासखंडे तुलसीमाहात्म्ये
 चतुर्थोऽध्यायः ४३ ॥ ८४ ॥ तुलस्यारोपणं कृत्वा पादयंति च ये नराः तेषां नश्यंति भुक्ताणि पापान्याद्रिणिवाप्युत ८५
 अत्रैवोदाहरंति ममिति हासं पुरातनं पुराकैलासशिखरे नानाधातुपिचित्रिते २ न तस्यैर्मयूरसंजुषे
 हरिणीगणसंघेते कोकिलालापवाचैर्वापि कासमसंकुले ३ उद्यानगतसंवृत्तकलधृतमयैगिरी
 निवसन्पार्वतीनाथो जगामो घानमीक्षितुं ४ स केतुकेन विश्वात्मा फलपुष्पसमन्वितः नानावृक्षदमाः कीर्णैकस्य पादपरंजितं ५

सु

चिंतामणिगणाकीर्णपत्रयदेवो महेश्वरः माधवीमण्डपानिपसादमुदन्वितः ६ तस्यपश्चादतादेवीपा
वतीगिरिनांदनी शनैर्निभतमागस्यपश्चाद्गणनलीलया ७ विणोदार्थविभोस्तस्यसंबणोतिस्मलोचने
लोकस्यचंद्रासुर्येतिलोचनेतुविभोर्यतः ८ अतस्तयोःपिधानेनरविसोमावस्तमापुतुः ऋसंडलमभूत्तु
नमसापरिवेष्टितं ९ नष्टानिसर्वकर्माणिनिःस्वाध्यायमभूज्जगत् नष्टाश्वपक्षिपशवःसंतःसत्कर्मवर्जि
ताः १० युगषड्भूतीतंचतस्यस्यणमिवाभवत् ततोतदेवोमाहादेवस्तसर्वज्ञानचक्षुषा ११ विलोक्य
मिलयांचक्रेततीयलोचनंनदा तेनकिंचिज्जगच्चक्रेसोभ्वासंप्रीतिवर्जितं १२ ततोविमुच्यतेनेत्रेसती
दृगोचरेस्थिता विनयावनताभूत्यातस्यपार्श्वगताभवत् १३ ततोविकांसमालोक्यबभौचन्द्रशेखरः
अगराजसतिदेवीतयाकष्टतरंलुतं १४ विदधत्याक्षियुग्मेपिहितोशशिभास्करे युगषड्भूतेभूमेत
च्चक्षणमिवाभवत् १५ नष्टालोकाश्चसर्वपिभूसापसुपार्जितं प्रायश्चित्तंविनानाशंकथंप्राप्यतितत्तव १६
प्रायश्चित्तंकुरुततःपापनाशायसत्वरं इतिशंभोवैचःश्रुत्वावेपमानांगपृष्टिका १७ भुक्ताल्वाष्टजिह्वा
सापरिस्नानमुखंबुजा अज्ञानान्मत्तमभूतंमहसापंप्रमादतः १८ इतिचिंतापरादेवीमहेशंसाव्यजि
ज्ञपत् पार्वत्यवाच नमस्तेजगदाधारशंभोचेशार्थशेखर १९ यत्कृतंमेप्रमादेनदुरितंज्ञानहीनया विना
शार्थममसिप्रंभृतंमांदीयतांप्रभो २० मामुद्धरलुपासिंधोमज्जतीपपसागरे श्रीसदाशिवउवाच कल्या
णिश्रूयतांतस्यप्रायश्चित्तंमयाच्यते २१ कृत्वाचंतुलसीप्रजागोरीभुजभुविष्यसि विनातुलसीप्रजांश्रि

शिवपूजाविनाहतं २२ कथं न रेपततसापैसर्वप्राणिवधारितं पूजिता तुलसीदेवी भक्तियुक्तेन चेतसा २३
 अपि मुक्तिं ददात्येषा पापनाशे किमुच्यते पापानां नाशने सर्वहेतुर्नान्यद्वरानने २४ कर्मभूमिं समासाधत्वं के
 लासाद्युद्विस्मिन् श्रीमत्सत्यव्रतक्षेत्रं कांचिगच्छमाहापुरी २५ कश्चित्ब्रह्मणो नाम तेनेव स्वयमन्विता न
 स्माकांचीति विख्यापुरी सर्वार्थदयिनी २६ यत्र साक्षाद्मानाथः स्वयंतत्कर्मसिद्धिदः आसे वरदराजारेव्यो
 वनमात्मा विभूषितः २७ तस्मिन् वरदराजस्य सन्निधौ तुलसीवनं रोपयित्वा यतमनाः पूजयित्वा वरानने २८
 कश्चिद्दसालस्तत्रास्ते सदा पुष्पसमन्वितः तन्मूले सैकतं लिंगं लक्ष्मामद्वतमानसः २९ यदेकां वरनाथाख्यं
 लिंगं तेजोमयं महत् आहृत्य तुलसीपत्रैः पूजयस्व ददत्र ता ३० पूजया तुलसीदेव्या स्तथा लिंगार्चनेन वा
 भद्रं लुष्टो भविष्यति विसरांतेन संशयः ३१ मधुना चतुरो मासाः पयसामासपंचकं नागैरेके लोदकेनेकं वा
 चापीक्षुरसेन च ३२ प्रवर्द्धय स्वतां देवी प्रायसान्नं निवेद्य च उपचारैः षोडशभिः पूजया प्रतिवासरं ३३ तेन
 सा तुष्टिमाप्नोति पापी त्वं करिष्यति मत्समं चैव तनयं तुभ्यं दास्यामि वरमुखं ३४ तस्याः पूजाविधानेन नृशि
 वलिंगार्चनेन च अहं च प्रतिमापन्नः कामोन्दास्यामि ते रिवलान् ३५ तस्माच्छीघ्रं तत्र गत्वा तुलसीपूजनं कु
 र्व इत्युक्त्वा सा ददा देवी प्रणम्येतां पुनः पुनः ३६ जगाम तर्णं तत्रैव कांचिपुयां सहैश्वरी तत्रैव पानदीतीरे
 लक्ष्म तुलसीवनं ३७ संप्राप्य बोधनं लिंगं सैकतं चूतसंनिधौ कूपं विधाय तत्रैव तत्रैकां वरं शिवं ३८
 आनर्च्य तुलसीपत्रैरभिषिच्य महेश्वरं प्रत्यहं पूजयामास तुलसीभक्तिः शुचिः ३९ गंधपुष्पादिभिर्हृष्येनैव धेः

पायसादिभिः प्रदक्षिणानमस्कोरेस्तोत्रैर्नानाविधैरपि ४० तामुद्दिश्यान्नदानेनसदोचेवानिवारितं अन्त
 पूर्णतिनामत्वं यथार्थमकरोच्चिवा ४१ सहस्रतुलसीपुत्रैः कुर्वन्ति नियमार्थं न एकस्यापिनपरीस्यन्मृतता
 मकरोधदा ४२ ततज्जगन्मयि विख्यातमपरोक्षमभिभावैः एवंसावर्षपर्यंतं नियमेन समन्विता ४३ तस्याः प्र
 जाविशेषेण तुलसीतुष्टिमागमत् उवाच गाढमालिङ्ग्य गिरिजा तुलसीतदा ४४ तुलस्युवाच मम ते नि
 श्वलाभक्तिर्यौकुल्यगिरिशिष्ये तुष्टाम्यहं तथा मत्स्यावरो यस्तेभिर्वाञ्छितः ४५ तं याचपमहाप्राज्ञिवरं दा
 स्ये सुमध्यमे पार्वत्युवाच यत्नदितुष्टासितुलसीजातं लोकस्य संक्षयात् ४६ पापं तन्नाशमायातु शीघ्रमे हरि
 वल्लभे तुलस्युवाच यदा संहरते शंखजगदेतच्चराचरं ४७ तदा कस्य भवेत्पापं हरस्तुं ददितुं हृद् अथापि
 युवयोर्लीलानकेनान्येन गम्यते ४८ लोकस्य संग्रहायेव करोष्वेतद्वनं शिवे मया त्वयानभेदोस्ति मनागपि
 गिरीद्वजे ४९ समेवाहवराहो हेमद्रुपात्तंचनान्यथा यथाचिद्गुस्तथाशर्वस्तथात्वं च यथास्म्यहं ५० आचयो
 न्तिरं किंचिद्दिष्टुं शंकरयोरिव हरिशंकरयोर्भेदमावयोऽन्न करोति यः ५१ स याति नरकं धारं यावदाभूतसल्लवं
 तस्मात्तत्स्मरणदेव्यां ति पापानि संक्षयं ५२ तस्मात्तव कथं पापं विधत्ते भुवनेश्वरी तथापि मम प्रजाभिः
 शिवलिंगार्चनेन च ५३ भक्षणानमपुत्रस्य तव पापमगाक्षयं प्रजयित्वा हरिं भक्त्या प्रसादतुलसीदले ५४
 नैवेद्येन सह प्राप्य सह पादोदकेन च केवलं या मंजरीवाने जयेत् कदाचन ५५ तस्य यांति क्षयं शिष्टं मारापा
 तककोटयः प्रीतिं प्रजविशेषेण भवत्येवममानये ५६ एतेषां शान्तये प्रजा केवलं न भवेन्नम येषं चोत्तम

ते कामंतंतं प्राप्नोति निश्चयः ५७ तस्मादीशानसदृशं पुत्रं च प्राप्स्यसे चिरात् तद्गच्छेदेविकैलासं यत्र ति
 ष्ठति शंकरः ५८ मत्प्रसादाद्यिवस्तुभ्यंदास्यते गत्यसंगमं बुध्वरितास्मरहरो भक्तानां च वरप्रदः ५९
 इत्युक्त्वा तर्हि ता देवी तुलसी हरि वल्लभा शंकरो पितृदासाय निःपापां पार्वतिं प्रियां ६० वृषमारुह्य सगणः
 पर्यटं स्तां जगाम ह श्रिये देवी समा गच्छ निःपापा सिगिरि प्रिये ६१ यास्यामो भवनं लावस्य रिहाते मेया हला
 त्वया जितोस्मि भद्रं ते जातस्तु दूरादोत्पहं ६२ एकभावेन मदेहे स्यस्य घदिने शुभे इत्युक्त्वा तां समा लिङ्ग्य
 जर्धनारीश्वरेश्वरः ६३ वृषमारुह्य गिरिशोचयो कैलास पर्वतं एवं पापस्य शांत्यर्थं पार्वत्या अपि पूजिता ६४
 पुत्राथ च विशेषेण पूजयेद्विष्णु वल्लभां शुणैरलंछतं वैव पुत्रमाप्नोति संपदं ६५ इति श्रीपुत्रपुण्ये
 तुलसी माहात्म्ये पंचमोऽध्यायः ५ ७ प्रह्लाद उवाच शृणु माहात्म्यं न्यक्षतस्या देव्या श्रवैर्भवं स
 र्वपापप्रशमनं सर्वसौभाग्यदायकं १ कदाचित्तमसां रात्रिर्दुर्वासा मुनिसत्तमः जगाम ब्रह्मणो लोकं
 मुपजुष्टं मरुषिभिः २ तत्रांतरे विधिर्वाण्या सा विद्या च सलोषितः घृतक्रीडा समासको न जानीन् मुनिमा
 गतं ३ सचावगणनात्तु दस्तदा पूजा विलंबनात् शरापभारतीयो नो कसं उल्लुजले न वै ४ यतो मामवजा
 नीषे योषिद्वयसमन्वितः विष्णुमाया भिर्युक्तस्य तव सृष्टिपुचातुरी ५ गच्छेत्तु मुनिः क्रोधादस्य स्पीछाप
 वारिजित् धाता भीतः सरस्यस्यास विद्या च स हो स्थितः ६ क्षमस्व ज्ञानसंपन्नं मे वत्सो मुनि सत्तम शपं नि
 वर्त्तय मे प्रार्थयामि महामुने ७ मुनिराह च तं ब्रह्म नृणां नान्यथा भवेत् तद्गच्छेन्मिषारण्यं तपसाराध्य केशवं

म

तन्मायाज्ञाननिर्मुक्तोऽविष्यसिनसंशयः इत्युक्तः सगणोऽस्मान्मदादेशं विधिर्नशात् ९ विविधानैस्तथातादृ
 विधाताचतुष्टयश्च नष्टाभिरं प्रजालोकाः स्वधास्वाहाविचर्जिताः १० तत्रांतरे हरिस्तस्य तपसाराधितः प्रभुः
 प्रादुर्बभूव तत्रैव शंखचक्रगदाधरः ११ नंदद्व्याप्रणिपत्याश्रुतुष्टावचरुतांजलिः ब्रह्मोवाच नमस्तुभ्यं
 जन्नाथविद्वानंदैकविग्रह १२ चतुर्दशजगत्केलिसौधार्पितमिजोदर उन्नतश्चैव निस्तश्च तं भायोभावन एव च १३
 निराकारोऽपि साकारसगुणो निर्गुणोऽपि वा गुरुर्भवान् लघुश्चैव तन्मात्मा च चराचरः १४ विद्यामयोऽपि च ज्ञाना
 दविद्यामय उच्यते प्रसादं कुरु मे देव दुर्वासा शापतो धुना १५ सृष्टिपाटवमप्राप्तं सीदामि तव मायया म
 त्प्रसादं हारविभो तन्मायाज्ञानमाहर १६ इत्यथालंबचः श्रुत्वा संतुष्टः प्राह माधवः प्रसन्नो हंतपे मिसे नि
 यमेरिषितान् चराचर १७ विद्यास्यमिदं दापन्नः सृष्टिकालविपर्ययः ब्रह्मोवाच प्रसन्नो यदि देवेश पश्यन्नामपरास
 र १८ अव्याहतं सृष्टिदृश्यं ममैव भवसंस्तुते श्रीमन्वावानुवाच ज्ञानवानपि यन्मायां जालुं शक्नोति नैव भवेत् १९
 दुरस्यथापि मन्मायां शंकरेण त्वयापि च मन्मायावैभवं जालुं देवैरपि न शक्यते २० मायाविमोहितात्मा च
 सृष्टिपाटवमसृजत् तन्माया मोचनार्थाय मम माया स्वरूपिणी २१ कुरुष्व तुलसीचिंतितस्याः प्रजां
 समाचर तत्प्रजालितचित्तस्य किं कार्यं घटते न वा २२ महेशास्त्रिपुराणां च दाहे सामर्थ्यमाप्तवान् तुलसीप्र
 जया केवाकार्यसिद्धिं नवाप्नुयुः २३ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तामाराधय पश्य प्रजं श्रुत्वा सृष्टिकर्तव्यं तव सम्य
 ग्भविष्यति २४ इत्युक्त्वा तर्ह्ये विष्णुः पश्य तोस्य प्रजापतेः तत्तत्सस्याः प्रभाव न सृष्टिकर्तुं तन्मायया २५
 + सत्यलोकं सभासाय सोपि स्त्रीयां गणे तदा २५ आरोप्य तुलसीं देवीं प्रजयामास भक्तिः २६

तस्माच्च पूजनीया सा तुलसी विष्णुवत्सला यस्मिन्नेह गणे देवि पूज्यते भक्तिमन्त्रेः २६ तद्गृहं गृहमिच्छाहुः
स्मृशान्मित्रं विदुः हंत ते कथं विष्णुमिच्छाहं देव्यास्तु वैभवं २७ सुमालिनीति विष्णुना वामदेवस्य नंदिनी
विष्णुभक्तिसमायुक्ता तामेवा पूजयेत्सदा २८ सा कदाचिन्मुनिर्ष्रेष्ठः पितरं तस्य भाषत भगवन्नास्ति मे विष्णुभक्ति
हृदयनंदिनी २९ नान्यदेवेषु रमते मम चेत्तानि रंतं किं करोमि प्रसादनां कांतिं प्राप्नुयाद्धरः ३० इति तस्या
वचः श्रुत्वा जगद्गुणिसत्तमः आकर्णय वचः सत्यं सुमालिनि सुमध्यमे ३१ तुलस्याराधनास्य सः सर्वान् कामान्
वाप्स्यसे स्त्रीणां विशेषतः सैव तुलसीदिवता मता ३२ रोपयिष्यामि सदा पूज्या भक्त्या युक्तं चकार ह कदाचित्सोद
रास्तस्याः कुमारस्तथैवोत्तम ३३ समित्कुशार्थमाजगमुर्वनं ऋषिगणार्चितं तत्राश्रमं गौतमस्य दृष्ट्वा विवेच्य
तिकै ३४ तत्र ते सरसो मध्ये स्नानात्कलुषितं जलं स्नातुं कामौ गौतमसु दृष्ट्वा कलुषितं सरः ३५ शशापता
भयचंधाः भवन्ति इति सचरं तच्छोपेनां धतां प्राप्ता मुनिपुत्राः सुदुःखिताः ३६ अजानाश्च तदा मार्गं बहु कालं
चेते गृहं अनागतान्समुद्विष्टस्य मुनिर्दुःखितमानसः ३७ दिव्यदृष्ट्यैव तच्छापं स्नात्वा शोकयुतो भवत् सा तु
तापितरं स्वस्य दृष्ट्वा शोकाकुलं तदा ३८ अपृच्छ कारणं तस्य सोपितस्यैव न्यवेदयत् विष्णोः पूजार्थमुत्थाप्य
पितरं सायकं न्यका ३९ आसौ घमं उपदेव्याः प्रांगणं परमाद्भुतं तेषां मंधवनाशाय देवी माराधयेत्तदा ४० सापि प्र
सन्नहृदया मुनिपुत्रां मोदन् विततार दयायुक्तचित्तो रिश्रमोदिनी ४१ आध्वेन रहिता स्तेपि देव्याः कुरुण्या
तदा आजगमुः स्वाश्रमं तूष्णीं आहूय च समित्कुशान् ४२ गौतमश्चापि तच्छापस्य भ्रातापसमन्वितः अन्वेषयामास

जवादाहारार्थमुनेः सुतान् ४६ समागत्याथ तं देशं समालोक्य च तान्युनः आनेन तेषां विज्ञापयद्दृष्टः कारणमा
 भवान् ४६ अन्येद्युर्वामदेवस्य तत्तत्र मपदंगतः वामदेवोपि सन्मुनिः गौतमं स्त्राश्रमागतं ४७ स्वागतेनार्च
 यामास पाद्यादिभिरुदारधीः संतुष्टस्तेन संस्पृष्टस्तदा गमनकारणं ४८ उवाच गौतमः सोऽथ तपस्वी कुलभूषणः
 हस्ततावैभवं द्रष्टुं मागतोस्मि माहासुने ४९ तुलस्याराधनादस्याः प्रभावं वेपितादृशं तद्गच्छामि निजावासं
 प्रतोऽस्य स्तददर्शनात् ५० इत्थं कुरुमुनिमामं श्रजगामस्वाश्रमं पुनः पुनर्दारेः समायुक्ता देवीमारोप्य चाजिरे ५१
 पूजयामास विधिवन्निःस्पृहं भक्तिसमन्वितः तुलसीवर्द्धयि च तत्सिन्धुर्देवैर्जलैः शुचिः ५२ सर्वान् कामानवाप्या
 धविष्णुलोकमवाप्तवान् ५३ इति श्रीपद्मपुराणे तुलसीमाहात्म्ये षष्ठोऽध्यायः ६ ७ ७ प्रह्लाद उवाच
 सुषेण नाम राजा सीदुरगाख्या पुरेश्वरः विक्रमेण च वार्येण नयेन विनेयेन च ९ तस्य भार्या भवेत्सा ध्वी वसुसे
 नेति विष्कृता पतिव्रता माहाभागारूपेण प्रतिमा भुवि २ सतस्यां जनयामास देवसेनेति कन्यकां समुत्प्लां
 सुकेशां तां सुमुखी चारदर्शनां ३ बिंबोष्ठी गजनासोरूपी नोन्नतपयोधरां तन्वंगी चारुणनखां सुदंती सुकु
 जांसती ४ रूपेणाप्रतिमां सालुत्रिवलीशेऽभिमतो दरा बाल्यप्रभृति संस्थाप्य मनःसर्वभिरेश्वरे ५ साविष्टोः
 पूजनं च क्रैवैद्यवानां च तर्पणं तुलसीपूजनं नित्यं चकार प्रयत्नासती ६ एवं विधापृथक् श्रोणीयदायौवनमा
 स्थिता तां विवाहोचितां कन्यां दृष्ट्वा चिन्ता समन्वितः ७ स्वयंवरे मतिं चक्रे समाकृत्य तपार्थिवान् सादृष्ट्या
 जपुत्रां तान् देवसेनासुमन्वितान् ध्यमा ८ पप्रच्छ क्रमशः सर्वांश्चेतद्दीपः कथं स्थितः कीदृशिवर्तते तत्रज्ञा
 तां वैवरीयेवरं ९ तत्पुत्रं न जानामः श्वेतदीपस्य संस्थितं तच्छ्रुत्वा सा वदत्सा ध्वी सर्वांश्च राजकुमारकान् १० यथागतं गच्छ स्वराजाने पुनः स्वयिनः

तस्ते तेन एव संकल्प्या ज्ञात्वा तस्याः पितुर्वलं ११ हृणेरचितान्बुद्धिं निवर्त्य निश्चिं लो गताः सुप्रावकितवः कश्चि
कृथा मेतामितस्ततः १२ देवदत्ताभिधो विप्रो तसुरं च जगाम ह सगत्ताराज भवनं राजानमिदमब्रवीत् १३ श्वे
तद्वीपो मया दृष्टो मत्स्यं कन्या प्रदीयतां राजा तु तं प्रविश्यातः पुरं कन्या मे दर्शयत् १४ सा तं पप्रच्छ सुप्रोणी श्वेत
द्वीपः कथं विधः स ते योक्तुं जगादैव श्वेतद्वीपो मनोहरः १५ तत्र द्वीपे हरे रश्मि सर्वगंधादिवासितं गंधवे र
सरोभिश्च गीत नृत्य समुच्चितं १६ नारदाद्यैः सुनिवरैः सततं पर्युपासितं शस्त्रमताघाघुषितं पद्मगेंद्रनिषेवि
तं १७ इत्यादिव बुद्धिस्तनः श्रुत्वा वणिमंगना चेदिः प्रचोदयामास कटाक्षे स्ताज्जतामिति १८ स ताभि
र्गलहस्तैः नतस्मान्निस्सारितो गहल अवमानस्तदा दुरवा दती वसमपद्यत् १९ चक्रे च मतिमित्यर्थे मनस्वी
मनसा पुनः श्वेतद्वीपं ततो गत्वा भाक्ष्ये हं नान्याथा क्वचित् २० तसं कल्प्यततः कृत्या मे हेंद्रमगमद्गिरी सजाम
दग्न्यमासीनं ददर्श तपसां निधिं २१ नमश्चक्रे माहाविष्णो रवतारो माहायनं श्वेतद्वीपमयं सम्यक् कृत्वा स्यते
भगवन्प्रियं २२ ततः प्रणम्य समुनिं पृष्ठः स्वागमनं प्रति यथा तथं समाचरेत् तद्विपाथं स मुघमं २३ स ज
गाद न मे दृष्टः श्वेतद्वीपो मनोहरः प्रयाहि बंदरी भद्रमुनयस्तत्र संस्थिताः २४ श्वेतद्वीपप्रयातारस्ते ते वक्ष्यं
ति संस्थितिं श्रुत्वा देवदत्तस्तु जगाम बंदरी वनं २५ ददर्श तत्र संस्थितान् मुनींश्च द्वांस्तपस्विनः श्रुत्वा
ततस्तां तु स्वकर्तव्यं विज्ञापत् २६ ते तस्मै चूर्महात्मानो न शक्यं खलु भोक्षया जीवितानेन देहेन यानुदे
वस्य तत्सदं २७ किंतु देव्याः प्रसादेन तुलस्या दृश्यसे यदि प्रीतो मुनिर्महाते जास्तस्याः पूजा विधिं परं २८

१२

देव

कथयिष्यति संस्पृष्टस्तमेव शरणं ब्रज त्रैलोक्ये तदा देवदत्तस्तु मे तं शरणं मेयिवान् ३० ततः प्राह माहातेजा
 देवदत्तेन तोषितः ततः कथयिष्यामि तुल्यस्यार्चनमुत्तमं ३१ आराधय माहादेवी येन तुल्येन मे भवेत्
 सेवां कुरु प्रयत्नेन तुल्यस्या वैल्लेख्येषु च ३२ जपं चैव माहामंत्रं तुल्यस्याः प्रीतिवर्द्धनं तुलसीश्रीसखिभुम्बेपा
 पहारिणि पुराण्यदे ३३ नमस्ते नारदतु ते नारायणमनः प्रिये ३४ सप्तकोटिजपं ह्यहं त्रयस्य माहामते
 पूजयस्व माहादेवी सर्वे प्राणिनमस्तुतां ३५ धिष्ण्य तुलसीदेवी सर्वप्राणिनमस्तुतां साराभिषेकेः संस्रव्यां
 गंधपुष्पैः समर्चय ३६ ततो नेन शरीरेण भवेत्तदीपंगमिष्यसि ततोऽपि त्रयस्य माहादेवी आराधय तदा ३७
 ततोऽहं दशवर्षां ते स्वप्ने देवीं ददर्शं प्रसादसुमुखी देवी शमां कुंचितमूर्द्धजां ३८ बालदूवा दलत्रयाणां
 पूर्णचंद्रनिभाननां सुदंती चैव विंबोष्ठी नीलां भोरदुल्लोचनां ३९ वरदाभयहस्ताग्रारक्तोत्सलभुमां करं
 वामाभरणसंपन्नां हस्तिसंनिभमभ्युमां ४० ततः सा देवदत्तं तमुवाच दंभुविस्मिता ओद्विजदत्तमद्रं ते भू
 तदीपंगमिष्यसि ४१ ततः प्रभाते संतुष्टः पूजयामास तां द्विजः ततोऽभवत्माहानागो नरनारायणाश्रम ४२
 तद्गीत्यामुनयः सर्वस्ववेश्मनि निहित्यिरे द्विजस्तत्रासितसेन विवेशाष्टमकोटरं ४३ सकोटरांतरं पृष्ठिप्रे
 दयन् सदृशं कुंदं दुभवेत्तव दनं नृत्पज्ञो गीसमन्वितं ४४ वज्रदंष्ट्रं माहासत्तं स्वर्णशैलनिभामुनं कपाट
 यस्तस्य दीप्तं तेजसा सूर्यसंनिभं ४५ पक्षवेगेन महता पातयंतं धराधरात् तर्कयामास मनसागरस्मान्नितितं द्विजः ४६
 गरुत्मान्कोटरंतरोरभ्यासे समुपाविश च सुविस्मयं स्वयं चाग्रं मारुदं दृष्ट्वा च गं प्रभगः सोतितुं उनेनो गेह्वरे गरुत्मता ।

१२

३८

४१

४६

फलानि स्नानार्थं नेत्राभ्यां मयः पश्यद्विना सुतं ४७ सतमादाय तेजस्वी गुरुत्मान्यं न्नगोत्तमं खंडयित्वा तदा शीघ्रं
 नक्षयामास पश्चिमाद् ४८ ततस्तु निर्भयाः सर्वे प्रीता धामुनि सत्तमाः कृपणं मूर्खरागस्य बद्ध्या म्रमवाप्तिनः ४९
 अनेन भक्षिता देवदुष्टस्यैष तापसाः तव प्रसादा जाता रमो निर्भयाः पुनर्गोश्वरात् ५० स्वस्तिवोक्तगमिष्या
 मिश्वेत द्वीपमिहोदरेः इत्येवं ब्रुवतस्तस्य कोटरात्तार्क्ष्यपक्ष्मणि ५१ प्रविवेकाद्विजस्तस्माद्गुरुद्वारा मवापसः
 श्वेत द्वीपे श्वरेणाघने तुलां प्रेषितो स्मरं ५२ अथाहि द्विजभद्रं ते रक्तकोरस्य खेचरं नानादेशानति क्रम्य क्षा
 रोदादींश्च सागरान् ५३ अतीत्य क्षीरजलधिं प्रविवेका रणानुजः स्वर्णप्राकारसहितां पुरीं मिमृत् सस्त्रितां ५४
 सर्वश्वेतैर्नैरैजुष्टां ददर्श हरिवल्लभां तन्मध्ये सुमहद्वामशतयोजनमुद्रितं ५५ द्वीपं रत्नमयं श्वेतं नाना
 भवनशोभितं तन्मध्ये तु मरुदिव्यं क्षीरोदमिव निर्मलं ५६ भवनं रत्नखचितं ददर्श श्रीसखस्य तत्र द्विजो नै
 त्रपरंतत्र व्याकुली कुरुते भद्रं ५७ ततः प्रकंपितः सोथपपात भुवि मूढधीः गरुत्मांस्तुलसीप्रीत्यै द्विजो म
 र्द्वा द्विजप्रियः ५८ विवेका भवनं श्रीमदुद्यममणिमंडितं सतत्र दिव्याप्सरसा दृष्ट्वा विस्मयमागतः ५९ तान्निः
 पद्येयथा तत्तदेव दत्त उवाच ह अहं तु तुलसी नक्त श्वेत द्वीपमनोदरे ६० तस्या विष्टानमसीहतां द्रष्टुं समुपा
 गतः तास्तद्भुवने मत्स्मै दर्शयामासुरादरात् ६१ ततो देव्या द्वारपाले द्विजन्यं स्तनिवेदयत् तुलसी च ततः
 क्रत्वा देवदत्ता गमं सती ६२ तमानाद्य द्विजं तत्कंपप्रच्छु कुरुलं स्वयं स्वप्ने दृष्ट्वा तु तां देवीं प्रणम्य च पुनः पुनः
 तथा रूपां तु तां भक्त्या तुष्टावाश्रुलताजलिः तस्मै प्रसन्ना सा देवी शास्त्रात्तद्वत्तमादरात् ६३ रासीः संबोदयामास

१२

भोजयंतु ममाक्षया दिव्यान्मपानैरुचिरैरतिथिं जातं द्विजं ६६ देवसेनाचशयने दर्शनीया वरार्थिनी तुलस्या
 ज्ञांतथा भ्रूयाद्विजे विस्मितमानसः ६६ मुत्कापीत्वा च जह्वेष सद्यस्तेजो बलान्वितः देवसेनाचशयने चित्रांशु
 कवरावला ६७ दृष्ट्वा भक्तिं चित्रोवाच देवी चैटी रमा पत द्विजनेत्रे पिदग्धं वासरव्यः कोतुककारणात् ६८
 निमील्य तस्य नेत्रे तास्तस्य ज्यगताः पुनः सोपुनीत्यतः तोनेत्रे ददृशे विस्मयान्वितः ६९ उरगारव्ये पु
 रराज्ञो देवसेनाशुचिस्मिता राज्ञो तिके देवसेनाश्रयणं पर्यपृच्छत ७० श्वेतदीपः कथं कीदृग्बदमे द्विज
 सत्तम यथा पृच्छ द्विजोप्येनां प्रवत्तुमुपचक्रमे ७१ यथा च तुलसी दृष्ट्वा यथा देवो हरिः स्वयं नृत्रा श्रीलु
 लसी देव्याः प्रसादपरमाद्भुते ७२ तत्र दृष्ट्वा तु शयने पतितां भवतीं वृतां श्रुत्वा तदेव सा तत्र जहो प्राणान्
 मथ्यमा ७३ सुषण्णवसुसेना च ततो विश्रुतदुःखितो देवदत्तो मृतायां तु तस्या निर्विण्णमानसः ७४ जाम
 दग्धं तु संप्राप्य पप्रच्छ द्विजसत्तमः स योगदृष्ट्या ज्ञात्वा तदेव दत्तमुवाच ७५ अत्रिर्नामिषिर्भवत्तस्य शिष्यः
 पुरा भवान् सो भवत्तुलसी भक्तस्त्वमस्मिन्तलितसरः ७६ श्वेतदीपं स तुलसी सेवया प्रययौ किल तत्समी
 पचामरं देवसेना भवत्तदा ७७ तां त्वं कामदृशा पश्यस्यसि तां तैथे वलि तयोस्तुलसी वृत्तांतं तुलसी समु
 दीक्षयत् ७८ महर्षिः शिष्यमश्रुत्वा तस्मींस्तान् विष्णुसि शशाप तुलसी चैटी यस्मिन् भवसुनिर्दिते ७९ ततः
 प्रसादयामास तुलसी मुनिसत्तमः तयोः शायविमोक्षाथं तुलस्यपिल्लयान्विता ८० देवसेना भुवं प्राप्य देहां
 तरमवाप्स्यसि यावदेनो देवसेनां शिष्यस्तव ममांतिके ८१ दृश्यते तावदेव यंचोरो भूमावलिष्ठति देहांत

१३

रमनुप्राप्य लोके मानुषसंज्ञिके ८२ मातुषं देहमास्थाय तावत्स्थायति भूतले जातिस्मराच सातत्र भवि
 ष्यति सुमध्यमा ८३ पुनः स्वेनैव रूपेण प्राप्य तेषाममांतिकं सोप्येव दन्मुनिर्देवीमास शिष्ये ह्यपानितः ८४
 सो बर्ह्याश्रमंतत्र गच्छात्प्यतपस्थितः आख्याता बहरीव पुर्मया तव माहामते ८५ संसिद्धश्चासीत्तपसा
 पूर्वजन्म गुरोर्दृष्ट्वा तुलसीश्रीसखिभुभेपापहारिणि पुण्यदे नमस्ते नारदमुते नारायणि नमोस्तुते ४ इमं
 व्रजपन्नाश्रुत्तन्मंत्रैव माहामते ८६ तिष्ठ देव्यामुने तेन शीघ्रं ससिद्धिमेव्यसि प्रल्हाद उवाच स तु तत्र निरा
 हारो द्वादशैवो वससमाः ८७ तत्र देवर्षिरागत्य नारदस्तमभाषत देवदत्तोपि चामंज्यहसन्मुधुरयागि
 रा ८८ नारद उवाच तुलस्यात्वांसमाने तुं प्रोषितोस्मितवांतिकं श्वेतद्वीपादागतोस्मि पूर्वजन्म मनुस्मर
 सिद्धांगतिं ह्यणलब्धमियासहगमिव्यसि प्रल्हाद उवाच ततः स नारदं दृष्ट्वा प्रणनामल्लेतांजलिः ८९
 समर्च्य विधिवद्भुत्पासमनुक्षाय्यतामनीन श्वेतद्वीपं जगामाशु नारदेन समन्वितः ९० तुलस्याभवने
 प्राप्य प्रणिपत्य पुनः पुनः तत्र स्थितां देवसेनामुद्देश्य तसुलोचनां ९१ ततः सालुल्लासी प्रोत्पाना नारदं समु
 वाच ह भो भो नारद भद्रं ते देवसेनामनिंदितां ९२ वैवाहिकेन विधिना देवदत्तेनियोजय ततः प्रज्वाल्य
 स्थाप्य ग्निं तुलस्याज्ञां मवाप्य च ९३ आहूयामास वैपाणिं देवदत्तेन मंत्रयित्वा अलंक्षाय्य ततो देवीं गतो दि
 व्यं हरेर्गहं ९४ देवदत्तस्ततो लब्ध्वा देवसेनामनिंदितां अथ तेनैव रूपेण तुलसीसेवमेतरेः ९६ तुलसी
 सेवनां देवहरं दृष्ट्वा नमासवान् स्तुत उवाच पठेद्यद्दमारव्याने भणुयाद्वासमाहितः ९७ तस्याक्षयो भवेत्कामः संसिद्धिश्चैव हजमनि इति

७ ७
 श्रीपद्मपुराणे तुलसीप्रसन्नोऽप्यायः ७ ७

प्रह्लादेदेवाच आसीदुदयनो नाम राजा राजा जीवलोचनः उज्जयिन्या सुदारुणीः शांलोदांतो जितेन्द्रियः १
 सकदाचिस्समृद्धार्थो रद्धैर्मन्त्रिभिरावृतः तीर्थयात्रां कृतवतो जगाम यमुनां नदी २ तस्य भार्यो माहाभाग सुशीला
 नाम नामतः तमन्वगात्समृद्धार्थः तीर्थयात्रां कृतवरा ३ तौ दंपती सदा वदौ रथेन दिव्यवचसा जगम तुर्मन्त्रिभि
 र्बद्धैः समंतौ नवजुः किल ४ मार्गमिह पिपांश्वेष्टं तपंतं परमंतपः वसिष्ठं विदुषांश्वेष्टं दीप्यमानं ददर्श ५
 अवतीर्य रथात्तरणं नमस्कृत्य महोजसं अन्या समासतु वदौ दंपती पावकार्चिषं ६ स तु पृच्छ राजानं किमर्थं
 यंत बोधमः अत्र जोहं माहाभगे त्यब्रवीन्मुनिसत्तमं ७ न चास्ति विषयेण मे तथा स्यादपि सुव्रत ततानि
 र्गत्य नगरा तीर्थयात्रार्थमुद्यतः ८ तच्छ्रुत्वा हवसिष्ठेऽपि मेवमस्तु महीपते पुनस्ते यौवनं भाविसौमवं शोभवा
 पहि ९ राजोवाच केनोपायेन जरणे युवाभ्यां सुनेवद सुशीलाया अपि कथं यौवनं समुपैष्यति १० वसि
 ष्ठ उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि चित्रं यौवनकारणं पीयूषजातितुलसीदेवीदेवनमस्कृता ११ तस्याः प्रसा
 देन युवां युवानौ अभविष्यतः पुत्रश्च पुत्रयोरेव भविता भवेता रण्यया १२ ततो हि भारतं वर्षं भविष्यति सुशुद्धि
 तं ततस्त्वं शृणु राजेन्द्र कारणं कुलवर्द्धनं १३ तुलसीश्रीसखिभूमे पापहरिणी पुण्यदे नमस्ते नारदनुतेना
 रायणमनः प्रिय १४ इमं मंत्रं स तु चार्य नमस्कृत्य श्रियः संखी उपचारैः पादुकाभिः पूजयस्व मे ह श्वरी १५
 तस्य त्रैः श्रीपतिं देवं अमृतात्मानमीश्वरं अर्चयस्व माहाभाग भक्त्या चैव जनार्दनं १६ भुङ्क्ते न वा रिणा हृत्वा तुल
 सीमिश्रितेन च अभिषिच्य जगन्नाथं विवेसादोदकं शुभं १७ तुलसीमिश्रितेनाथ अभिषिच्य स्वकांतनुं

अस्याश्वत्थवभार्यायाः सिंच्यतीर्धने वेतनं १८ तुलसीवनमारोप्य पालयुस्व विविचय यत्र देवं हरिं सम्यक् प्रतिष्ठा
 प्यमहोजसं १९ तत्रैव सहस्रद्वेष्टं नित्यं तिष्ठ तथा पुरः स्वसंवत्सरस्यांते यौवनं युवयोर्दणं २० इति तस्य वचः श्रु
 त्वा निजां च ववृते पुरी तत्राकारय देव्यग्रस्तुलस्याराममभ्युतं २१ सुगंधैश्च सुवाक्यैश्च निष्ठुत्वा हीरैश्च पूजयत् सुगंधैः
 कुसुमैर्नित्यं मर्चयत् संकजेरपि २२ सहस्रं तुलसीनां वरोपयामास भवतिः श्वेतानानसितानां श्वेतालमामाश्रिता
 निव २३ पूजयामास विधिवत् सदा भक्तिसमन्वितः नाम्नां सहस्रेण नृपो तुलसीमंजरीदत्तेः २४ आमयित्वा
 हरेर्भूर्दिशं स्वतीर्थं धारयत् तुलसीपत्रं संमिश्रमपि वचनैश्चरणोदकं २५ नैवेद्यं तुलसीमिश्रमभ्युदधाप
 हं प्रसादं तुलसीभालाशोभितः स्मरणे ततः २६ कीर्तयेत् तुलसीविष्णुं सदा स्तुलसीवने अतिष्ठत् माहा
 तजाः संवत्सरमनन्यधिः २७ ततः संवत्सरस्यांते सदा सस्तीर्थसत्तमे निमज्ज्योन्मज्ज्य ससुरवः सभायो यौवनं
 गतः २८ तं दृष्ट्वा मंत्रिणस्तैव तस्य विस्मये मानसाः राजा तुलसीदेवीमेव माराध्य यौवनं २९ आसवान्व
 त्सरस्यांते ततो राजा गङ्गतः ततः सुशीला सुमुखी नरतं सुषुवे सुतं ३० यस्य नाम्ना सुरचिरं चारतं वर्षमुच्यते
 बुक्का भोगान् सुरचिरान् पुत्रं चावाप्य भवतिः ३१ तुलस्यास्तु प्रसादेन भुक्त्वा राज्यमकंदकं वैकुण्ठलोकम
 मलं मासधानं सुभायया ३२ इति श्रीपद्मपुराणे तुलसीमाहात्म्ये अष्टमोऽध्यायः ८ ७ ७ अथ उचुः
 श्रुतं नः स्तुतसकलं संस्तवं मंगलात्मकं तुलस्याः कवचं दिव्यं वक्तुमर्हस्य शेषतः ९ स त उवाच पुरातन
 गविप्राः कैलासशिखरे मले तारकस्य वधार्थाय हतौघो गस्तु नृत्तिनृत २ नृगवंतं सुमानाथं पप्रच्छ प्रयतं भुविः

स्कंद उवाच देवदेव जगन्नाथ सर्वज्ञ करुणाकर ७ येन श्रेयो भवेन्मम संतद्वदस्व ह्यपानिधे सेनापत्येनियुक्तेस्मिन्ने
 वैरिन्द्रसुरैः प्रभो ४ तारकस्य वधाथार्थिचंडवीर्यस्य शंकर नलनेत्रिभ्यहं निद्रां हनिष्याम्यसुरं कथं ५ तारकस्य
 वधाथार्थिचंडवीर्यस्य शंकर तारकः खलु दुष्टात्मा मायावी बह्वीर्यवान् अनिशं बाधते देवान् सेन्द्रान् मामपि बाधते
 स्पर्धते समया नित्यं संध्यामे चंडविक्रमः सर्वाण्यपि ह्यपि दिव्यानि संहाराणि सर्वशः ६ बलेन येन शौर्येण नहि
 पश्यामि तत्समं कथं हन्यामहे शंभो तपसापि क्रमेण वा ९ सर्वशस्त्रार्थं कुरु शौर्यं चर्या विशारदः यथा हंतुं मया
 शक्यं तथा शिष्यमां प्रभो १० पुत्रस्तवास्मि शिष्यास्मितथैव शरणागतः + बाहुयुद्धे मल्लयुद्धे राजशिष्या सुकोविदः १० +
 देवकार्ये रतश्चैव तस्मान्मयि ह्युपांकर १२ येनास्त्रेण यथा शस्त्रेण मायया तपसाथ वा बलेन नीतिमार्गेण हन्यां दुष्टं
 दितेः सुतं १३ शिव उवाच साधु पृष्ठोस्मि न द्रंते स्माग्रितोस्मि त्वया पुनः न मायया न शौर्येण तपसा वा न येन वा १४
 न कर्मणा न शस्त्रेण तारकादधिको भुवि तथापि तारकं हंता येनोपायेन तच्छृणु १५ युक्तो हं स्वद्वितेनित्यं उपायं व
 मितद्वये तवापि गुह्यं वक्तव्यं नान्यस्य तु कदाचन १६ तुलस्याः कवचं दिव्यं त्रिगुणजपपुत्रक उदीतेन गव
 त्यकेततः शत्रून् वधिष्येति १७ सर्वदेवेषु तीर्थेषु वेदेषु विविधेषु च यत्सुखं तदवाप्नोति तुलसी संस्तवान्नरः १८
 आपुरारोग्यमैश्वर्यं पुत्रक्षेमादिकं यशः राजं संपदमाप्नोति ह्येका कवचमुत्तमं १९ शत्रुहयसुहृद्भ्रातृ
 करंतु यशः परं विद्यां विनयसंपत्तिं शान्तिं भक्तिं जनार्दने २० कवचं तद्गृहीत्वा बलभूते पुरुषस्त्विह ज्वराप
 स्मारकुष्ठदिमूलक्षयकफानिलान् २१ भूतप्रेतपिशाचांश्च विद्यां विजयते नरः दुग्धेन राजसंबोधेन दीनां च परिहरे २२

राजकोपेचसप्राप्तो जपक्षेममवाप्नुयात् पतिवश्यकरं स्त्रीणां नारीवश्यकरं नृणां २३ प्रजावश्यकरं राज्ञां द्विजा
 नां सर्ववश्यकरं तुलसीकवचस्योस्य अहमेव भूषित्वं २४ अनुष्टुप् छंद इत्युक्ते तुलसीदेवतास्वयं यो य
 क्षामयेत्तय घत्तं तं प्राप्नोति निश्चितं २५ तुलसीश्रीमहादेवी नमः पां कजधारिणी दृशे मे पद्मनयना श्रीसखीश्र
 वणे मम २६ स्कंदो कलूरिणी पातु भुजौ मे पाय हरिणी २७ करो पद्मकरा पातु हृदयं विष्णुवल्लभा पुण्यदाम
 + जिह्वामे पातु सुभगा कंठं विद्यामयी मम + ध्यमं पातु नाभिं सौभाग्यदायिनी २८ कटिं कुंडलिनी पातु उरू नार
 दवंदिता जननी जानुनी पातु जंघे सकलवंदिता २९ नारायणी प्रिया पादौ सर्वगं सर्वपावनी संकटविषमे
 दुर्गे रे पोष्यादे माहाभये ३० अग्निशं संधयोः पातु तुलसी सर्वदा सदा इतीदं परमं शुभं तुलस्याः कवचं भुजं ३१
 मृतानां मृतत्वाय गीतानां मम याय च मोक्षाय च मुमुक्षुणां श्रीकामानां श्रियेतथा ३२ विजयाय युयुत्सुनां
 व्याधीनां मरोगहृत् वरुणाय वरुणकामानां विद्यायै वैदेवादिनां ३३ इविणाय दरिद्राणां पापीनां पापशान्तये अत्र
 यक्षुधितानां च स्वर्गाय स्वर्गगामिनां ३४ पशुभ्यः पशुकामानां पुत्रेभ्यः पुत्रकामिनां राज्ञाय भ्रष्टराज्यानां मशं
 तानां च शान्तये ३५ भक्त्यर्थं विष्णुना भक्त्या विहो सर्वतिरात्मनि उपपन्नं त्रिवर्गसिद्ध्यर्थं गृहस्थेन विशेषतः ३६
 उद्यंतं च उकिरणं उपस्थाप्य हृतांजलिः तुलसीकानने तिष्ठन्नासितो वाजे यदिदं ३७ सर्वकामानवाप्नोति त
 थैव मम सन्निधौ मम प्रीतिकरं चैव हरिभक्तिविवर्द्धनं ३८ यास्यामृतप्रजामारीतस्या अंगं प्रमार्जयेत् सा
 पुत्रं लभते शीघ्रं जीवनं चाप्यरोगिणी ३९ वंध्यायामार्जयेदंगं कुशैर्मन्त्रेण साधकः सापि संवत्सराद्वीगं न भवेत्तमो हरं ४०

अभवत्पराजवशाथस्तेजसोपिसुखारवेः पत्न्यमूलेविधाथः जेपदग्रेकुरूपभाक् ४१ कन्याथैचंडिकागारेगेहेन
 वृक्षयेमम श्रीकामोविष्णुगेहेचउधाने श्रीवशंभवेत् ४२ किमत्रबहुनोक्तेनशृणुसेनेतत्ततः ययंकामयतेको
 मंतंतं प्राप्नोत्यसंशयं ४३ कुमारशृणुचान्यनुबुलस्याः संहितापरां ४३ तुलसीश्रीसखिभुमपापहारीणिपु
 ष्यदे नमस्तेनारदनुतेनारायणमनःप्रिये ४४ एनमंत्रं जपे कुर्वन्तारकं च वधिष्यति नैतत्सरतरं किंचिद्विप्र
 सिद्धिप्रदं तव ४५ इहैव जन्मनि हि प्रहृष्टो सिध्यस्यमनुः इतिगुह्यं तेन प्राक्तं तव स्नेहेन पुत्रक ४६ नात्रता
 याप्युक्तकायनाश्रद्धायमाहामते नषटाय छतघ्नाय नचाशुप्रवृत्तवसुत ४७ नचेवाशिष्यभक्ताय नविष्णु
 द्विषणे वदेत् पठितं मन्यमानाय वेदवाच्यं कथंचन ४८ वशीकरणविद्वेषसंहारोच्चाटने तथा नातः परतरं किं
 चिद्विप्रसिद्धिविधायकं ४९ संहारयन्निपुकोस्मिजगतां पुत्रदेवतैः अनेनमंत्रराजेन शीघ्रं मर्त्येभिपद्यते ५०
 संहाराम्यस्वित्तं जगत् ५० राजोपशमनं शत्रुक्षयं वादे जयेतथा अनेनमंत्रराजेन शीघ्रं मर्त्येभिपद्यते ५१
 विष्णुभक्तस्तु यो मर्त्ये जिपे नमंत्रं मनुजं मोक्षविद्वानसिद्धिस्तु तस्य हस्ततले स्थिता ५२ बहुनात्र किमुक्तेन सर्वे
 सिद्धिर्न विष्यति तारकस्य वधार्थाय तस्मात्तं जपपुत्रक ५३ सत उवाच श्रुत्वा तद्वचनं मन्यमानो यदेवस्य त्रि
 पुरहरस्य शक्तिहेतोः तज्ज स्वाक्षणमवधी च तारकाख्यं स त्रिदशपतिर्यथा दिवं प्रविष्टः ५४ इति श्रीपद्मपुरा
 णे तुलसीमहात्म्ये नवमोऽध्यायः ५७ सत उवाच श्रुत्वा च पुरा वत्तं तुलसीगौरवाश्रयं सर्वपापक्षयकरं स
 र्वसंप्रदायकं ५८ उवाच कोऽत्रिजः श्रेष्ठः कश्चिन्मूर्खो नादत्त सत्क्रियः सकदाचित्पुलाशाथं भूयस्य पूषिताशनः ५९

प्रातर्गतोरविभ्रमिसंछिद्यनृणसंचयं अमन्नथसाधारणार्थेददर्शितुलसीवनं २ पुण्यंहरिचनंरयामंकोमलं
 सुमनोहरं सोचिंतयत्संस्पृहोथयदिमस्यांभवेदियं ४ स्वाधागवांतुतुलसीयदितर्ह्योहराम्यहं अथाप्यलंगहीचै
 नांदास्याम्यघेतदर्थिनः ५ मसाभ्वस्यगृहस्थायकिमर्थंवासहीछति एतस्मिन्नंतरतस्यदेवात्सुर्णायुषोतिकं ६
 आगत्यपुनरुत्तुलसीममृश्यायमकिंकराः दर्शेनमाभुललाहिलब्धयोयंदिजायमः ७ नस्पृशे तुलसीयावदसाध्य
 सुदीनेभवेत् इत्याभुचोदितं सर्पमायांतं सोविशन्नपि ८ जग्राह तुलसी पूर्वमारादेव बलान्वितः ततः कुलश्रिदा
 गत्य विष्णोभ्रं सुदर्शनं ९ अदृष्टमेव तं यातं सर्वतोदरमन्वगात् अथाप्यहिस्ततो गत्वा तणभारं तराविशत् १०
 हंतुं तुलसीत्यागेयमभृत्पारस्तमन्वयुः द्विजोप्यज्ञातवृत्तंतः पलाशं सोहिमुद्धरन् ११ गृहमागज्वलच्चक्रं
 तैर्दिरादतैर्भटैः तस्याभ्वयमथोदृष्ट्वा गृहद्वारे स दिव्यदक १२ कृष्णार्चको यदर्थं सा तुलसी तेन संचिता १३
 कौतुकासुष्ठते तस्मै प्रणम्याहुर्यमानुगाः स्वागतं तस्य चक्रेण रक्षवोचुः स्वकारणं १४ त्यक्तभारं तातो वि
 प्रं त्यजंतं तुलसीमपि सर्पदृष्टयमंप्रश्नान्नयामो यममंदिरं १५ ततो स्पदयया विप्रारक्षोपायमचिंतयत्
 ततो ज्ञानी च समुनेः प्रीत्या चालंतकानुगान् १६ अहोलतो स्प विप्रारक्षोपायं यमानुगाः मत्येन तुलसीत्या
 गरक्षेच्चक्रं द्विजं क्रवं १७ उत्तमं चक्रं रक्षेद्देमं स्त्रीत्यास्यस्य रेभयं मर्थं नेतुलसीरक्षतेन नतोस्मिन् १८
 अथोचुः प्रेतरादूताः किमस्य दयया विभो संकोरवात्प्रयामो हिवयं वैयमकिंकराः १९ इतोर्दयामास्त्रागस्य
 पूर्वमायुमतिस्त्वेह हस्तस्तुलसीतेन सर्वतो रक्षति क्रवं २० नित्यं सन्निहितो विष्णुः सत्पुहस्तुलसीवने ।

ये

१७

१७

अपि मे पुत्र मे कंवा कश्चिदन्योर्पयेदिति २२ यदि स्थितो यं तत्रैव श्रीशायाल्पं समर्पयेत् तर्हि चक्रं तदेवास्मा
 अस्मीकुर्यान्न संशयः २२ सुलतीतुः हती वा पितुलस्यायोर्चयेद्वरिं देहांते दिव्ययानेन विष्णु उक्तेः सनीयते २३
 तस्मादिति तं जानीमस्तुलस्यास्तु प्रियो हरिः गच्छंतं तुलसी हरं संरक्षंतं नैव गच्छति २४ अथैष सर्वथा रामस्य या
 तर्हि सहस्रं तथा दीयतां तुलसी पूजा पूर्णायुः स्यादयं श्रवणं २५ इत्युक्तं तथैव कथा सोरसं तं द्विजं मुदा याम्या
 अदास्ततो जग्मुस्तयोः सर्वं प्रपश्यतोः २६ बोधयित्वा द्विजं स्वसहस्रं तैर्नैव वेष्टवः सगतां वेष्टवसे त्रं तुलस्यैव
 चयेद्वरिं २७ अशितो तोपरां सिद्धिं आगतो तत्रैव धनवो तुलसी कानेन यत्र गृहे तिष्ठति नित्यशः २८ तं दृष्ट्वा
 तीर्थस्थं हि नायांति यमकिंकराः दर्शनं नर्मदायाश्च गणस्नानं तथैव च २९ तुलसीदलं संस्पर्शः सममेतत्र
 यं स्मृतं रोपणं सालनासेकादृशेनात्परीनादपि ३० तुलसीदलं पापं वाप्यनः कायसंचितं पक्षे पक्षे
 च संप्राप्ते द्वादश्यां मुनिसत्तम ३१ अस्मादयोपि कुर्वन्ति तुलसी प्रजनं मुदा मणिकां च न पुष्पाणि मुक्तावै उ
 र्यकानि च ३२ तुलसीपत्रदानं सकलानां हंतिषोडशीं सहस्रां आरोपणतः पिप्पलानां त्रिंशत् ३३ यस्मिन्
 च तदेकेन तुलसीरोपणाद्भवेत् विष्णु प्रजनं संसक्तं तुलसीयस्तु प्रजयेत् ३४ सरोपको विष्णु गृहे मोदते देववज्रि
 तुलसीमंजरीभिर्यः कुर्याद्द्वारं हारं च ३५ न स गन्धमेवाप्नोति मुक्तिं प्रागेन संशयः पुष्करादीनि तीर्थानि गंगा
 दिसरितस्तथा ३६ यासु देवा दयो देवा वसन्ति तुलसीदले आरोप्य तुलसी देवीं संपूज्य तुलसीवनं ३७ वसन्ति मोदमाना अपत्रे देव
 तुर्जः एककालं द्विकालं वा त्रिकालं वापि यो नरः ३८ संपूज्य तुलसीं देवीं लतलसे भविष्यति ३९ इति श्रीपात्रे तुलसीमोक्षायः ४०

नारद उवाच ५ रोष्यते येन विधिना पूज्यते तुलसी सदा तमाचक्ष्व महादेवममानुग्रहकारणात् १ महादेव उवाच
शुभे पक्षे शुभे वारे शुभे ऋक्षे शुभोदये केशवार्थं शुभांशे च रोपयेत्तुलसीवनं २ गृहस्यांगणमध्ये वा गृहस्योपवने
पिवा शुचौ देशे तुलसीमर्चयेद्बुद्धिमान्नरः ३ मूले च वेदिकां कुर्यात्तुलसीसमन्वितां प्रातः संध्याविधिं कृत्वा
स्नानपूर्वदिने दिने ४ गायत्र्यष्टशतं जप्त्वा तुलसी पूजयेत्ततः प्राप्सु खोदं शुखो वापि स्थित्वा प्रयतमानसः ५
ध्यायेच्च तुलसीं देवीं श्यामां कमललोचनां प्रसन्नां पद्मकङ्कहारवराभयचतुर्भुजां ६ किरीटहारकेयूरकुंडला
दिसमन्वितां ७ धवलान्शुकसरत्नां पद्मासननिषेदुषीं ध्यानं देवैत्रैलोक्यजननी सर्वलोकैकपावनी आग
च्छ भगवत्पद्मप्रसीद तुलसी प्रिये ८ आवाहनं सर्वदेवमये देवि वंदे देवि ह्युहिरि प्रिये देवि स्वर्णसुदिव्यं गृहाणा
सनमव्ययं इत्यासनं ९ सर्वदेवमयाकारे सर्वदेवनमस्कृते दत्तपाद्यं गृहाणेदं तुलसी च प्रसीद मे ११ सर्व
तीर्थमयाकारे सर्वतीर्थनिषेविते इदमर्घ्यं गृहाण चंदे विदेत्यांतक प्रिये १२ सर्वलोकस्य रक्षार्थं सदा सन्निधि
कारिणी गृहाण तुलसी प्रीत्या इदमाचमनीयकं १३ गंगादिभ्यो नदीभ्यश्च समानीतमिदं जलं स्नानार्थं तुलसी
स्य च प्रीत्या तत्प्रतिगृह्यतां १४ क्षीरोदमथ नोद्भूते चंद्रलक्ष्म्या सहोदरे गृह्यतां परिधानार्थं इदं क्षौमांबरं शुभे १५
श्रीखंडं कौकुमं दिव्यं कर्पूरागरसं युतं कल्पितैर्ते महादेवी प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां १६ नीलोत्पलसुकलहारमा
लत्पादीनि शोभने पुष्पाणि गंधवती शेतुलसी प्रतिगृह्यतां १७ पद्मनाभ प्रिये देवि सुरासुरनिषेविते जगन्मा
तस्तुलसी मे अक्षता प्रतिगृह्यतां १८ चपुं गृहाणे देवेशि मनोहारि सुगुगुलं आज्यमिश्रं च तुलसी भक्ताभीष्टप्रदायिनी १९

अस्मान्तिमिरांथस्यज्ञानदीपप्रदीपिनी तथैवतुलसीप्रीत्यादीपोयंप्रतिगृह्यतां २० नमस्तेजगतांनाथेप्राणी
 नांप्रियदर्शने सुकल्पितंमयाभक्त्यानेवेधंप्रतिगृह्यतां २१ नमोनगवलिभ्रेष्ठेनारायणिजगत्प्रिये सीतलंनि
 र्मलंनीरंतप्यथंप्रतिगृह्यतां २२ अमृतमृतसंभूतेतुलसीमृतरूपिणी कर्पूरादिसमायुक्तंतांबूलंप्रतिगृह्य
 तां २३ तुलसीदेहिणकरेस्वभक्तानांप्रियंकरे योषितामेकलावण्येदक्षिणांप्रतिगृह्यतां २४ मयाचयानि
 पापानिछतान्यनंतजन्मसु प्रदक्षिणाविनाशानितानितान्यंबखुंरु २५ प्रसीदममदेवेशिछपयापरया
 सदा श्रीषफलसिध्यथंकुस्मेमाधवप्रिये इतिप्रार्थना २६ अनयापूजयापूर्वंकलिगाधिपतेःसुता का
 मिन्यावयवैर्युक्तामर्कटास्याभ्यनिंदया २७ पूर्णमद्यत्रिकौलंतुलसीमंत्रैःसुपूजिता तुलसीपूजयामासपूर्णचं
 दसुर्योवभौ २८ इतिश्रीपद्मपुराणेतुलसीमाहात्म्येएकादशोऽध्यायः २९ ५० अथयउचुः शतानंद
 माहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद नामोच्चारैरुतेयस्याःप्रीत्यांकरगसर्पहा १ पापानिविलयंयांतिपुण्यराशिश्च
 वर्द्धते साकथंतुलसीलोकेपूज्यतेबंधतेपिच २ पद्मोसलादिजातीनांआधिक्यंकेनहेतुना सर्वेवदस्वभ
 गवन्माहात्म्यंतुलसीभवं ३ शतानंदउ० साधुपृष्ठमाहाभागंतुलसीसंभवंफलं दर्शनेनपियस्यास्याहो
 सरुद्रफलंभवेत् ४ श्रयतांचैवमाहात्म्यमायुश्रीबलवर्द्धनं स्कंदमुदिश्ययत्नोक्तंमीश्वरेणमाहात्मना ५
 पुरानारायणोदेवःसीरणिवनिकेतनः सीरोदमथनोद्भूतःकल्पवृक्षभ्रगस्तथा ई पुरावतंचनागेंद्रमुच्चैःश्रवस
 मवच कोस्तुभंचमाहाभागंलक्ष्मीसोमंतथामृतं ७ अमृतसोद्भवंदृष्ट्वाहपयामुदितोहरिः हरेरानंदवाण्यंतुक

पादिपापानि

लशोन्यपततदा ८ तत्रोत्पन्नाचतुस्सीशामलाहिरिवल्लभा पश्चात्तु पुंडरीकाक्षः सर्वेषां च दिवौकसां ९
व्यभजं देयथान्यायं कल्पवृक्षादिकानुरिः तुलसीकोस्तु नंदस्मी स्वयमेव गृहीतवान् १० श्रियं कोस्तु नरत्नं च ह
रिर्वक्षस्यधारयत् आपादमौलिपर्यंतं तुलसीमावहं ११ हरिरुवाच दर्शनात्तेव कल्याणि परं को तूहले हि
मे वरं वृणीष्व भद्रं ते यत्ते मनसि वर्तते १२ तुलसीयाच देवदेव जगन्नाथ सर्वदेवनमस्कृत मां यद्येवास्ति देव
राश्रीतिस्तव महेश्वर १३ शृणु मे वचनं नाथ ममाप्यस्तु दृढा तदा तस्मादप्यमोक्तिं वै भवेद्यं सर्वपावनी १४
पूजनाया लनासेकादूर्ध्वनाद्रक्षणा तथा मन्नामग्रहणाच्चापि प्रदक्षिण नमस्कृतैः १५ स्मरणाद्धारणादपि सर्वतापक्ष
यः पृथक् सर्वपापक्षयश्चापि पुण्यवृद्धिर्भवेत्तदा १६ मम शुश्रूषया देवमुक्तिर्भवतु शाश्वती माहापापातिपापानि
कर्मणामनुसागिरा १७ उपपदि कैर्निकैर्वाणि दर्शनात्स्पर्शनादपि अंतकाले च मम सत्रं नृक्षये घटिपापलुत
तव सायुज्यमाया तुल्यस्मत्प्रातिविद्युदये मयत्रैर्मजरीभिर्वाकुस्तु मे मिश्रितैस्तथा १८ तस्मादप्यप्रयोः पूजां चैरे
येस्ततंतनरः मस्तीत्यातस्य देवेश प्रयच्छ पदमय्ययं २० इत्थं कालं सुरेशानं तूष्णीमासीत् सन्नेधीः श्रीमद्गवानु
तथा भवतु कल्याणिसर्वतव मनोगतं २१ ममाथ समस्तं देवी मुक्तिं दास्यामि देहिनां कंठारं वाथ पप्रं वा मालती
चंपकादिकं २२ कैरवं मल्लिकाचाथ शतपत्रोत्पलादिकं सुवर्णेन छतं पुष्पं राजतं रत्ननिर्मितं २३ मौक्तिकं
वापि पूजाया घघदुक्तं मम प्रियं सर्वभ्यश्चैव पत्रेभ्यः पुष्पेभ्यः फलितोपि वा २४ त्वन्मंजरीभिः पुत्रैर्वा पूजामस्तीति
कारिणी शूलगामे रुतायां तु सांविना चाममप्रिये २५ नैवेद्यदिमया तत्र न ग्राह्यं सांविना न घे शुक्लं पर्युषितं

वापि प्रीत्यैतद्वलमर्चने २६ नलभ्यते यदा तत्र निर्माद्यमपि दीयते प्रक्षाल्य तव काष्ठस्य चंदनं वापि मृत्तिकां २७
 अथवा तुलसीशब्दमुच्चार्य खलु मां यजेत् क्षीरार्णवे च वैकुंठे हरिश्चैत्रे च नैमिषि २८ गोब्रह्मणानां हृदये सूर्य
 मंडलमध्यतः तव मूले च सततं वसामि च ततो नरैः २९ तस्मात्तव दलैः पूजामस्त्रीत्येनामथाद्यचित् देवा वामा
 तुषो वापि किं नरो वापि सुंदरी ३० नृपि मृत्तुविहीनश्चेन्न मे मल्लः सर्वमेवेत् इत्येका पुंउरी काक्षः सर्वपापे
 वपश्यतां ३१ तुलसीमनुगृह्येयं तत्रैवांतर्द्वये हरिः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तुलसीसेवया नरः ३२ विशुद्धः स
 र्वपापेभ्यो विमुक्तः सायुज्यमाप्नुयात् ३३ इति श्रीपद्मपुराणे तुलसीमाहात्म्ये द्वादशोऽध्यायः १२ स्तुतुं वाच
 शृण्वं तु भूषयः सर्वमाहात्म्यं तुलसीगतं यस्याः कीर्तनमात्रेण प्रीतो भवति केशवः १ सिता वाप्यसिता वापि तुल
 सी विमुक्तवत्सला ललाटे धारयेद्यो वै तुलसीमूलमृत्तिकां २ दशाश्वमेधजं पुंयं संप्राप्नोति न संशयः तुलसीम
 ल्यपे नैव चाप्रायणनाशकं ३ तस्मात्काये विभुर्ध्यर्थं न क्षये तुलसीबुधः धन्यास्ते मानवा लोके येषां संप
 त्यते कलौ ४ शालग्रामशिला तीर्थं तुलसीदलमिभितं तुलसीये विचिन्वति धन्यास्ते करपुल्लवाः ५ केश
 वाराधनां यैरोपयंतिकलौ नराः तेषु एव देहिना लोके प्रयांत्यंते हरैः पदं ६ तुलसीवनसंपत्करजसाभुवि
 भुव्यति किं करिष्यति संक्रुद्धाय मोपि सह किं करैः ७ तुलसीदलेन देवैः पूजयंती ह्ये नराः गंगास्नानफ
 लं नित्यं तेषां भवति चाक्षयं ८ मातृभुक् भक्षणरताः पितृसेवापरायणाः तुलसीपालने परास्ते यांति परमं पदं ९
 दुर्लभापतिभुक् पादुर्लभं विष्णुपूजनं दुर्लभा तुलसीपूजा दुर्लभा प्राणिनां दया १० दुर्लभं रामचरितं दुर्लभा सत्कथारतिः ११

स्नाने दाने जपे होमे प्रधाने केशाचार्ये ११ तुलसी हस्ते पापं धृता संकीर्तितापि वा तुलस्य मृतसंश्रुते सदा लंके च
 वप्रिये १२ केशवार्थं विचिन्वा निवरदा भवशोभने १३ मोक्षे कहेतुर्थे रणि प्रसूते विद्वोः सयस्तस्य गुरोः प्रिये ते
 आराधनार्थं तुलसीं भवत्या लुना मितन्ते तुलसी क्षमस्व १४ मंत्रेणानेन संग्रह्य तुलसी दलमुत्तमं वासुदेवं सुसं
 ज्यलभते वैश्वं पदं १५ प्रभावं तव देवे जिगयंति सुरसत्तमाः सुनयः सिद्धगंधर्वा पाताले पन्नगेश्वराः १६ न ते
 प्रभावं जानंति देवाः पद्मा प्रिया हते गुणानां परिमाणे च स्वर्गे पित्रिदशोरपि १७ न शक्यं ते परिज्ञातुं देवे जिह्वरिव
 लभे त्वसंज्ञेर्मजरी निश्च पूजयामि यथाहरी १८ तथा कुरु धामि घ्नं मे तातो यास्ये परां गतिं रोषिता गोतमी तीरे स्वयं
 कल्लनपालिता १९ जगद्धिताय तुलसी गोपीनां सुखहेतवे वंशवने चरमतारोपिता विष्णुना स्वयं २० गोकुलस्या
 निवृध्यर्थं कंसस्य निधनाय च वसिष्ठवचनात् सर्वराजेश्वरयूतटे २१ राक्षसानां वधार्थाय रोपिता त्वं हरिप्रिये
 प्रयागे वसतानि त्वं माधवस्य च पूजनं २२ पालिता त्वं प्रिया देव्या गंगा जलसमीपतः सर्वाभिर्देवपत्नीभिः किन्नरीभिश्च
 नंदितैः २३ स्वर्गे विमंगलार्थाय रोपिता त्वं हरिप्रिये धर्मरंज्ये गद्यायां लुरोपिता पितृभिः स्वयं २४ रोपितारघुनाथे
 नलक्ष्मणेन च सेविता सीतया पालिता नल्पो देवी त्वं दंडकानने २५ त्रैलोक्यपावनी गंगायथा सर्वत्र गीयते
 तथैव तुलसी देवि गीयसे सचराचरेः २६ ऋष्यशृङ्गे पिवसता कपिराजेन सेविता तुलसी बालिना शायप्रियायाः सं
 गमाय च २७ प्रणम्य तुलसी देवी मुहूर्त्तं सखितां पतिं कृतकार्यः प्रहृष्टः सन् हनुमान्पुनरागतः २८ तुलसी कान
 नंदं दृष्ट्वा विदूरे याति पापकृत् सर्वथा मुनिशार्दूल तस्य पापक्षयो भवेत् २९ तुलसी पत्रं संमिश्रं यस्तोयं शिरसि बहेत्

सगंगात्मानजं पुंशुं शतयेतु फलं लभेत् २० तुलसीग्रहणं शस्तं विष्णोरर्चनं हेतवे आसुरीयोनिमाप्नोति दृष्ट्या
 ग्रहणेन तु २१ स्वार्जितं चोत्तमं पुण्यं मध्यमं च मुच्यते अथ मंतुक्यं कीर्तनं पारम्यं त्रयमाधमं २२ देवालये निपु
 यस्तु हंति पुण्यं पुराहृतं तस्मात्सर्वप्रयेत्तेन देवो ध्याना निवर्जयेत् २३ हस्तैः नीतं पदानीतं स्वयंपूजितमेव च दे
 वारामोद्भवं पुत्रं गृहे देवाय नाहरेत् २४ तुलसीकान्तैः यस्तु भ्रातृचक्रं तेन रः गयाभ्रातृछतं तेन विष्णुना भाषितं पुरा २५
 यसायं यौवने बाल्ये कौमारे जरसी छतं तत्सर्वं विलयं यालि तुलसीवनसेवनात् २६ प्रतिमायाति देवे शस्तु चोत्तमं
 प्रयच्छति २६७ इति श्रीपद्मपुराणे तुलसीमाहात्म्ये त्रयोदशोऽध्यायः १३ ७ मन्त्रं चिरवाच तुलसीपत्रमाहात्म्यं
 श्रोतुमिच्छामित्यतः कथं त्रिलोकनाथस्य सधः प्रीतिकरं भवेत् १ उ गुरु उवाच श्रूयतां मुनि शार्दूलभाषितं हरि
 कापुरा तुलसीपुण्यं कथनं नारायणमाहात्म्ये २ ममापि हरिणा प्रोक्तं पञ्चाद्वैवर्षिणं प्रति परमं महिमानं तत्पूज्यतां
 विप्रसत्तम ३ तुलसीदलमाहात्म्यं शृणुयाधः समाहितः तेनाधीतं श्रुतं तेन सर्वं च समनुष्ठितं ४ वृंदावनं यः
 कुरुते तुलस्यामलिसंयुतः अथवा कारयेदत्येतास्मै निगदतः श्रुत्वा ५ तुलसीस्थानसंकल्पमात्रादेव च मा
 नवः जन्मत्रयार्जितैः पापैः सत्क्षणादेव मुच्यते ६ यो नरस्तुलसीसम्पर्कं संस्थाप्य पिबिष्येद्यत् स सप्तकुलसंयु
 क्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ७ तुलसीदलसंयुक्तं कीर्यते मस्तके जलं तस्य स्यात्सफलं जन्मतमे निगदतः श्रुत्वा
 गंगादिसर्वतिर्थेषु स्नात्वा यत्फलमुच्यते तत्फलं समवाप्नोति मधुशासनशासनात् ८ करेण तुलसीपत्रं धार
 येन्मतिमान्नरः स तु ब्रह्मपुरं प्राप्य मोदते ब्रह्मवैश्रवत् १० जन्मत्रयार्जितं पापं हि सास्वर्गं न होयते दद्यात्तुलसे

सीपत्रंभक्त्याविष्टोःसमाहितः ११ नरःसायुज्यमाप्नोतिनस्यविष्टोर्जगत्सुतेः हेमपुष्पसहस्रेणयोर्वयेद्वसरंहरिं १२
 तुलसीपत्रमात्रस्यकलानाहतिषोडशी तुलसीमालयाविष्टुमर्चयेद्यस्तुपर्वसु १३ तस्यापुष्पफलंवेत्तुं कःशक्नोति
 विवादिवि तुलसीकाननंयस्तुकरोतिद्विजसत्तमः १४ द्वादशादित्यसंकाशविमानेदिधिमोदते द्वादशतुलसीपत्रैः
 यःप्रजांकुरतेहरेः १५ अलंलतंतुसोवर्णविमानमधिरोहति १६ ललाटेधारयेद्यस्तुतुलसीमूलमृत्तिकां तत्रै
 वनेत्रेश्वरसिकलांचद्रस्यधारयेत् १६ कार्तिकेशुकद्वादशपांचःपूज्यमधुसूदनं ततोनुकुरुतेप्रजांतुलस्यास्त
 पुष्पघृते २० अतीतजन्मसाहस्रेयंकृतं पापसंचयं तत्सर्वं सहसाराध्या परंसायुज्यमाप्नुयात् २० परेणालंल
 तंपुष्पंतुलसीकाननंमूढे दृष्ट्वातुमोदतेविष्टुसायुज्यंप्राप्नुयान्नरः १० माहापातकयुक्तेपितुलसीपत्रमक्षणात्
 सद्यएवविभुद्धात्माजायतेनात्रसंशयः २० तुलसीदलसंमिश्रमुदकंप्राशयेद्यदि सकुलत्रयसंयुक्तोविष्टोःसा
 युज्यमाप्नुयात् २१ तुलसीकाननस्यार्थंप्राकारंयस्तुकारयेत् कंठकावरणंवापितमेनिगदतःशृणु २२ याव
 वैदिनानितद्वर्ततेकसम्यग्दृष्टुंवि तावद्युगसस्त्राणिविष्टुतोकेमहीयते २२ तुलसीमूलजातानिधिंधादु
 ह्नन्तृणानियः तेनधूतानिपायानिहंतानिनियतःस्वयं २४ एककुंडोदकंवापिमोक्षयेत्तुलसीवने तस्यैवैस
 र्वपितरःसानंदास्तप्तिमाययुः २५ शृणुप्रलम्बुनेचित्रंस्तुलसीमहमादृतः वलुंवर्षशतेनपिनैवकोपिचक्ष्यते २६
 इतिहासमिमंपुष्पंशृणुष्वसुमनाहितः विष्टुनारदयोरुक्तंश्रीयेच्चद्विजसत्तम २७ कश्चिदस्मिन्समाचारःप्राणीनामं
 तकोपमः विचचारमाहारण्यैरैद्रकर्ममग्नतेकः २८ नसंतितस्यमित्राणिनप्रियाणिनबांधवाः जनैःसर्वैःपरित्यक्तोकांता

रेविचचारु २९ सवागुरिकसंयुक्तोधातुष्मान्नुष्कानने ततःक्षधापरिक्रान्तोवृक्षमलमुपाययो ३० कक्षा
 मादीनवदनोष्ककंठोष्ठतालुकः चिंत्यमानकलत्रचनमेनेस्वसुरयंतदा ३१ पंडितोवापिभ्रूर्वावाक्षधितोवा
 लुरोपिवा संसारचिंतासत्तस्यस्वसुरयंनावबुध्यते ३२ कुटुंबचिंतापरिप्ररितस्यस्वदेहर्वाभ्यपितस्वरुचिनि
 हावाग्निदग्धस्यशरीरिणस्तुसंसारतापस्वलिशीतलोभवेत् ३३ संचारीतेमयारण्येमृगनासादितोधुना कलत्र
 त्रंम्रियतेतत्रबनेह्येकोमीयाम्यहं ३४ मृतेममात्रविज्ञातेकौंतारेजंबुकोदयः मदेहंभक्षयिष्यन्तिमानपश्यन्तिबांध
 वाः ३५ क्षीयमाणबलश्चाहंकिं करोमीत्यरोदयत् तदेवलुब्धकोदुःखोददर्शमृगमंतिके ३६ तदृक्काशरितोकिंचि
 स्वस्थचितोयलुब्धकः तस्माद्यौशंकितमनाः प्रादधेधनुरात्ततं ३७ करालकर्मिणं व्याधनीरीक्ष्यचकितोमृगः
 विवेशविपिनंत्यक्कात्रीत्यालुलसीवनं ३८ तिरश्चामपिज्वलूनांसर्वपापक्षयावहं स्वस्यपुण्यप्रभावेनपुण्यभ्र
 मीरवाप्यते ३९ येनयद्यच्छतंकर्मभुभंवाभुभमेववा सन्नप्रवेध्वारज्वेवबलादेवेननीयते ४० ततोविष्याधवारो
 नत्रस्तंतलुब्धकोमृगं ततोदेवास्तुशक्राघासघः प्रत्यधुर्मृगं ४१ शृणुब्रह्मन्मुनेचित्रंसंप्राप्तोपिचदुर्गमं तु
 लसीवनसंयोगादिंशघैःपरिप्रजितः ४२ ततस्तन्मांसमादायलुब्धकोहृष्टमानसः न्यवर्ततगह्वरंतुंकलत्रे
 चिंतयन्पयो ४३ ततोहवाग्निरुद्रतोदराहवनमुष्णितं सोपितेनैवनिर्देयोममारपिशिताशनः ४४ मृगा
 लकेमृतेतस्मिन्नायधुर्मृगकिंकराः सारमेयममैर्युक्ताः खड्गवोमरपाणयः ४५ करालदंष्ट्राविदनाः करालाङ्गुत
 दर्शनाः चिह्नमेतुब्धकोदृक्षापाशरुलाभ्यनिर्भयान् ४६ अतिदीर्घान्ध्वलोमान्छलरात्रिसमप्रभान् ॥६७॥

वि
 २९

प्रज्वलदं वदनानंगारो ज्वाललोचनान् ४० तर्जयंतश्च ते सर्वे लुब्धकं पाशपाशयः केचित्तं ताडयामासुः लु-
 ब्धकं नेतुमुद्यताः ४१ यमांतिकं यममराः बंधुश्च तथापरे तत्रांतरे जगन्नाथः संसारार्णवतारकः ४२ सर्वपापक्ष-
 यकरो दयालुर्भक्तवत्सलः आनयध्वं व्याधमिति स्वदूताहरिरादिशतं ५० आयुश्च तदा श्रीधरं वैष्णवं विष्णुतसराः
 प्यातयंतो दिशः सर्वा मोक्षोत्समतेजसः ५१ किरीटिनश्च तरेणाः कीर्तयंतो हरिगुणान् तान् दृष्ट्वा यमदूतास्ते जौही-
 नान् भयान्विताः ५२ विहाय लुब्धकं दीनं किंचिद्दूरं प्रदुःखः भयानकं लुब्धकं तं आश्वस्य हरि किंकराः ५३ मेघ-
 नीरनादेन तान् चुर्यमकिंकरान् विष्णुदूताः ५४ भौमो यममरा ययं विचारेण विवर्जिताः ५५ निःपापमेतं पुरुषं मुच्य-
 ध्वं मा गिलं वयं यमदूताः किं देवा उपदेवा वा सोम्याः शान्तरजोर्मयः किमर्थं धर्मराजस्य किंचित्तरान्ना निषेधय-
 कदाचिदपि नो गाथाना धर्मरमते प्रभुः सहि सर्वसमः शुद्धस्तदात्मा कारिणो वयं ५५ असाधती विपायीया किंसकः पुर-
 षो धर्मः तस्मादेनं तु नेष्यामो धर्मराजस्य सन्निधिं ५६ देवदूताः ५७ अहो कष्टं धर्मं दृशामधर्मः स्पृशते महान् श्रुविचो-
 रः समस्तानां पापानां कारणं परं ५८ यमकर्मनरः प्रभुः समाचरति निश्चयः तत्तदाचरेते लोको तस्मात्पापं नयेम-
 च ५९ अहो यममराः पूर्वं तु ग्यं च किमु नुष्ठितं स्थापित्वा यातनाद्योरे विचारयथ दुष्टं ५९ कुर्वन्तु पापे पुरुषे पापयो-
 ग्यं च शासनं समुपेक्ष्य च पापिष्ठं कदा मोक्षमवाप्स्यथ ६० यूयं धर्माधिराजस्य किंकरा यदि धार्मिकाः श्रुतधर्मस्य न-
 स्तत्वं स्वर्गिणो नारकाग्रये ६१ इत्युक्तं विष्णुदूतैस्तेर्विशाय यमकिंकराः यमप्रदीतवाक्यानि स्मृत्वा कौस्तुभमाहि-
 ताः ६२ यमदूताः वेदप्रणोदितो धर्मस्य धर्मस्तद्विपर्ययः वेदो नारायणः साक्षात्स्वयं हरिर्निष्ठः ६३

केवलं ये जगन्नाथमनंतं स सुपाश्रिताः अस्माभिरपहर्तव्या नैषातः पापसंस्थितिः ६४ ते तु भागवता लोके तस्मिन्
 स्तस्य रायणाः पूजयंतिसदा विष्णुं तनस्साज्याः सुदूरतः ६५ यस्मिन् ह्यन्यस्वयं भुंजन्नुत्तिष्ठं च लितोऽपि स न संकीर्त
 यति गोविंदं स न स्याज्यः सुदूरतः ६६ नित्येनैव मितिकैर्देवैर्यजन्ते जनार्दनं अस्माभिर्नो वलोक्यमानं तद्भुक्तिं हं
 ति नो गतिं ६७ ये च्युतं पत्रपुष्पैश्च भूषणैश्चापि दुर्लभैः अर्चयन्ति न ते द्रव्याः नराः कथा श्रया मिताः ६८ उपलप्यं
 च कर्त्तारः संमार्जनं करास्तथा हरिं स मने संत्याज्यन्ते पात्रिपुटं कुलं ६९ येन वायतनं विष्टोः कारयति कुलोद्भवः
 पुंसां शतं नावलो क्यमस्माभिर्दुष्टचक्षुषा ७० येन वायुवतं मत्स्यावासुदेवस्य कारितं नरा ये तत्कुलं जयन्ति अस्माभिः
 पृथुज्यते सदा ७१ उदीरयति वानामविष्टो रमिते जसः अस्माभिर्दूरतस्याज्यास्ते नरा विष्णुतसुराः ७२ दीपव
 दा वने वापिते न स्याज्याः सुदूरतः इत्युक्त्वा ते यममुखाः सर्वे विप्रां जयन्त दानं नमस्कृत्य माहाविष्णुं तत्र तूष्णीम
 निष्कृत्य ७३ बुद्धकोपि चातान्धर्माः कृत्वा त्मानमचिंतयन् यमेष्टे तेषु न मयानलतोः केपि कुत्रचित् ७४
 चिरं कृतो नुतापस्तु हरिनामैस्सदीरयन् विष्टिन् सर्वबंधस्तु तस्मै विगतकल्मषः ७५ जनार्दनस्य यन्नाम पा
 वनं परमं भुवं तस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ७६ यो ह सर्वबुद्ध्या पापं हृत्वा संबोधितो नरः ततो
 नुतापवान्विष्टोऽर्चनां मुस्मत्वा विश्रुध्यति ७७ कृत्वा पापान्यसंख्यानि अनुतापि भवेद्यदि प्रायश्चित्तं च तस्य कं
 हरेऽश्च स्मरणं परं ७८ प्रायश्चित्तानि चीर्णानि नारायणपरां मुखं न पुनं तिसुराभ्यं उगंगाद्या आपगा इव ७९ अथ
 नैव सुदूतास्ते अत्रुवन्मम किं करान् मुष्माभिः सत्यं बोक्तव्यं सत्यं सुधर्मिकाः ८० किंतु ग्रंथविचाराणां त्रिभुवास्तु तदेव हि

रजगन्धायतेतदुद्गाहनावितात्मनिः ८१ असावतीवपापोपिप्रविष्टस्तुलसीवनं तदेवसर्वपापेभ्योविमुक्तो
 नात्रसंशयः ८२ मह्यमातकयुक्तोपितुलसीपत्रमक्षणात् सचःपापविभुद्रात्माविस्तुसायुज्यमाप्नुयात् ८३ इत्यु
 क्ताविस्तुद्रतास्तेसमादायाथलुब्धकं विमानेस्थापयित्वातुनिययुहोरिमंदिरं ८४ लज्जितायमद्रतास्तेविविभुयैम
 मंदिरं ततस्तुलस्यायन्नामकीर्तनंचापिदर्शनं ८५ भक्षणवन्दनंचैवसर्वपापक्षयावरुं ८६ इतिश्रीपद्मपुराणेतुल
 सीमाहात्म्येचतुर्दशोऽध्यायः १४ गरुडवाच इदंचभृणुविप्रइतिहासंपुरातनं तस्यश्रवणमात्रेणसर्वपापंप्रण
 श्यति १ पुराकौचिद्विजवरौतीर्थयात्रापरायणौ वरमेधसुमेधोर्यौचरतुःपृथिवीमिमां २ सर्वभूतानयायुक्तौ
 सर्वतत्त्वार्थवेदिनौ गंगायात्राप्रसंगेनजन्मतुर्दिशमुतरां ३ गच्छतावकदाविप्रौकांतारम्भमविकृतौ तुलसी
 काननंतत्रददर्शितुरनिंदितौ ४ तयोःसुमेधातदृष्टातुलसीकाननंमहतं प्रदक्षिणीलक्ष्म्यतदाववन्देभक्तिसंयुतः
 दृष्ट्वेतद्वरमेधास्तुतवाचपरयामुदा हातुंतुलस्यामाहात्म्यंतमपृच्छस्फुनःपुनः ५ वरमेधातवाच किमर्थंविप्र
 देवेशतीर्थेषुबहुषुस्थितौ स्थितेषुविप्रमुख्येषुप्रणामकृतवान्विज ७ सुमेधोवाच भृणुविप्रमाहाभागपुण्यंसा
 सधुमुदीरितं आतपोबाधतेआवां वक्ष्याम्यस्मिन्वटेज्ज ८ ततस्तौविप्रशार्ङ्गलौमारुतात्तात्परिहृतं वरंनिरंतरदलंग
 त्याछायांसमाचरौ ९ ततोबदद्वरमेधासुमेधाविगतभ्रमः प्रणम्यदेवदेवेशमनसापरमेश्वरं १० सुमेधोवाच श्रयतां
 विप्रवक्ष्यामितुलस्याउत्तमांकथां देवदेवप्रसादेनसंजातार्थोपयोनिधौ ११ पुरादुर्वाससःशापाकृतैश्वर्यःपुरंदरः
 ममंथक्षीरजलंघिसर्वदेवासुरैर्वृतः १२ ततस्तस्मान्निर्गतानिरत्नानिचिविधानिच एरावतःकल्पतरुश्चन्द्रमाःकमलालया १३

उच्चैश्चक्राः कौस्तुभस्तुतथाधन्यंतरेस्वयं कराभ्यांकलशंविष्णुर्धारयन्मृतं प्रभुः १४ हरीतक्यादय
 श्रान्यद्रव्याण्येषधयस्तथा अजायतद्विजश्रेष्ठलोके श्रेयोविधायकाः १५ ततः पीयूषकलशंजरामरणह
 रियत् प्रणम्यशिरसाविष्णुं दादौ धन्यंतरेः स्वयं १६ कराभ्यांकलशंविष्णुर्धारयन्मृतस्य तं अवेक्ष्य मुमुदे दे
 वाः पीतकसाभ्यनुर्भुजः १७ तस्मिन् पीयूषकलशे न दानं दाम्बिंदवः न्यपतते न तुलसी समजायत मंगला
 सर्वलक्षणसंपन्नो सर्वाभरणभूषितां हरेर्लक्ष्मीदुर्देवा तुलसी चामतोद्भवां १८ तुलसीमंकमारोप्य प्रसन्न
 वदनो हरिः पुनर्हि लोकान्सकलानि तितस्य वरं ददौ २० ततो तीव्रप्रीयतरा तुलसी जगतां पतेः सर्वलोकेषु विप्रेभ्य
 पूज्या पूज्यतरा हि सा २१ तुलसी काननं पत्रतत्र तिष्ठति केशवः तस्यां सुपूजिता यां तु पूजितो भगवान् भवेत् २२
 यस्तु श्रीतुलसीपत्रं विष्टोः सिरसि धारयेत् सहि देवगणैः सर्वैः पूज्यते विष्णुवत्सदा २३ नारायणो जगद्भूता तु
 लसी प्राणवल्लभः सत्यमुल्लंभयायस्मान्त्तस्मादावां सरक्षतु २४ इत्येवं वदन् तस्य सुमेधसो महात्मनः
 आरादृश्य तमहविमानं परमार्चितं २५ तदा तस्माद्विदपिनौ निर्गतौ पुरुषा लुभो घोनयंतौ दिशः सर्वास्तज
 सा सूर्यसन्निभौ २६ सर्वोभरणसंपन्नो सर्वलक्षणलक्षितो मंदारमालांतरणां धारयंतौ तथा गले २७
 किरीटिनौ युवानौ तौ दिवांबरविभूषणौ प्रणामं चक्रतुस्तयोः सुमेधावरमेधसौ २८ वरमेधसुमेधासौ

मनसाभयमागतौ २९ उचतुर्विस्मयाविष्टौ तावुभौ देवसन्निभौ तौ उचतुः कौयुवां देवसंकाशौ भवन्तौ मंगला
पनौ ३० नमस्कारौ तपो व्यासौ तावुभौ शुभरूपिणौ इत्युक्तौ ब्राह्मणाभ्यां तौ दिव्यरूपौ माहाप्रभौ ३१ पुनः
प्रदक्षिणं लुह्य नमस्कारं च चक्रतुः तयो ज्येष्ठ उवाचे दंप्राजलिर्दिजसन्निधौ ३२ युवामेव पिता माता आवयोश्च
तथा गुरुः सम्यक्प्रज्यौ तथा बाभ्यां नमस्कार्यौ पुनः पुनः ३३ पत्न्यादादि निर्मुक्तौ अस्य शपाद्भयं करात् अहंतु दे
वलोकस्य आस्तिकेनामनामतः ३४ अस्य रोगपासं युक्तौ भवेयं नन्दनेवने रेमेरे देववनितायथा कालमय
सह ३५ बहुकालविनालस्य नन्दने शुभलक्षणे तदा मांगल्यमाख्या निपेतुः शास्तानियोषितां ३६ ततः स्वभाव
युक्तस्य लोमशस्याश्रमे पुनः सह कालाग्निपुष्पाणि लोमशे मुनिसत्तमः ३७ चुकोपतस्य कोपाग्निर्दिदाहगहनं म
हतं योषिद्विनापराधमेतासां वै परतंत्रता ३८ अयं मे सुदुराचारः शपार्ह इति सो ब्रवीत् संब्रह्मराक्षसो भूत्वा व
द्वहो भवेति च ३९ अशपं लोमश मुनिः कांतोरविजेनेचिरं प्रसादितो मया सोऽथ शपादे तैति सो व्यधात् ४०
प्रसन्नवदनो भूत्वा लपांचक्रे माहात्म्याः तुलसीपत्रमाहात्म्यं विष्टोर्नाम तथा द्विजम् ४१ यदा भूयोऽपि सद्यस्त्वं
विमुक्तिं यास्यसि क्वयं तत्प्रसादान्मुनिश्चेष्टमुक्तो जातोस्मि शपतः ४२ अयं मुनिवरः पूर्वगुरुभुश्रुषणरतः
गुरोराज्ञामनादत्यब्रह्मराक्षसतांगतः ४३ युष्मत्प्रसादादस्यापि ब्रह्मशपो विनिर्गतः तस्माद्युवां महाभागौ प्रज्यौ पुण्यजनैः सदा ५४

मातीर्थयात्राफलं सस्यैयुवाभ्यां इति हासतः उत्तरत्रापि पुण्यानि वर्द्धयंति दिने दिने ४५ गंगायात्राप्रसंगेन चरंतो
 पृथिवीमिमं युवामेवमाह भागौ गंगापुण्यनदीयतः ४६ ततो विमानमारुह्य उचतुर्देवसन्निभौ भो भो द्विजा
 तावग्रण्या विरुभोगा न्नो हरात् भुक्ता ततः स्वर्गपुरं गमिष्यथ न संशयः ४७ तयोरिति वरंदत्तादिव्यरूपधरो व
 शो मरुद्दिमानमारुह्यै जग्मतुस्त्रिदशालयं ४८ ततः परंतु संतुष्टौ द्विजौ तौ जाह्नवीं प्रति जग्मतुः स्तुतसीमेव
 कीर्तयंतौ हरिं तथा ४९ ये तु श्रीतुलसीगंधमाद्रायति द्विजोत्तमाः तस्य बह्वदये विष्टुप्रकटीभवति स्वयं ५०
 एवं प्रभावासादेवितुलसीपुण्यदायिनीः इमां तुलसीगाथां भ्रातृकादेलुयः पठेत् ५१ सर्वे ते पितरस्त
 स्य यास्यंति परमां गतिं ५२ इदं पवित्रं परमं सर्वपापप्रनाशनं यः पठेच्छृणुयात्तस्यैकोटिगोदानं फलं
 ५३ इति श्रीपद्मपुराणेतुलसीमाहास्ये पंचदशोऽध्यायः ५४ ७ यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं म
 या यदि भुङ्क्षु भुङ्क्ष्वाममदोषा विद्यते ७७ ७७ ७७ ७७ श्लोके १७३० विभवनामाब्दे आश्वीनमासे
 छलपक्षे द्वितीया दशम्यां तिथौ मंदवारं इदं पुस्तकं दिना नाथ पाठकेन लिखितं भुञ्जं भुञ्जं भुञ्जं ७७ ७७ ७७

[OrderDescription]
,CREATED=27.02.20 12:32
,TRANSFERRED=2020/02/27 at 12:39:17
,PAGES=51
,TYPE=STD
,NAME=S0002903
,Book Name=M-2680-TULSI MAHATMAY
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF

FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF

FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,